Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК XC. Ч. 8. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 14-го СІЧНЯ 1983 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JANUARY 14, 1983 No. 8. VOL. XC.

Церква і громада відзначили ювілей о. д-ра М. Ваврика

Ню Йорк, Н.Й. — У неділю, 2-го січня 1983 року, урочисто відзначено тут 50-ліття священичого стану видатного українського вченого-духовника, історика-дослідника, о. д-ра Михайла Ваврика, ЧСВВ.

У новозбудованій церкві св. Юра в Ню Йорку відбулася Богослужба з участю Єпископа Стемфордської Епархії Владики Василя Лостена. Богослужбу відправив Ювілят у сослуженні протоігумена Чину СВВ о. Юліяна Катрія, пароха церкви св. Юра, ігумена Патрикія Пащака, о. д-ра Мелетія Войнара й ігумена з манастиря ЧСВВ в Ґлен Кові Олександра Гавкалюка. Співав хор ім. Митрополита Андрея Шептицького під орудою соліста Метрополітальної опери Андрія Добрянського, який співав теж сольо „Отче наш" у супроводі мішаного хору. Проповідь виголосив о. протоігумен Ю. Катрій, і після Богослужби Ювілят благословив хрестом кожного зокрема приявного у вщерть виповненій церкві та роздавав спеціяльно видані з цього приводу святі образки.

Після Богослужби у заповненій гістьми і запрошеними духовними і світськими українськими людьми великій авдиторії школи св. Юра відбувся бенкет у честь Ювілята. Розпочав його хор питомців із духовної семінарії у Ґлен Кові під батутою о. Івана Сембрата, ЧСВВ, професора і консультора семінарії у Ґлен Кові. Це були колядки ще з XYIII сторіччя.

Відкрив бенкет парох церкви св. Юра о. ігумен П. Пащак, ЧСВВ, який відчитав гарного листа з привітом від Єпископа Іннокентія, ЧСВВ, з Чикаґо. Вступну молитву провів Владика Лостен, майстром церемонії був професор духовної семінарії у Стемфорді, Конн., генеральний секретар Головної Ради НТШ д-р Василь Ленцик.

Владика Лостен, який передав Ювілятові привіт від Папи Івана Павла II, від Епархії і себе, своїм словом наче створив атмосферу, що царила на всьому бенкеті:

„...Так, як на небосклоні появляється час до часу комета, блисне і зникає, так у моєму житті раз-у-раз стає мені перед очима постать стрункого, красномовного, зворушливого проповідника місій і духовних реколекцій о.д-ра Михайла Ваврика. Тоді, коли інші відпочивали після шкільної і духовної праці, отець Михайло ніколи відпочинку не знав. Коли настоятелі Чину св. Василія Великого звільнили його з уваги на стан здоров'я від обов'язків у Римі, де він був професором духовної семінарії й Католицького університету, він, змінивши Рим на Ґленков чи інші міста в Америці, працював далі. Він давав приклад, як повинен виглядати зразковий монах, виховник майбутніх поколінь, світський викладач Божих правд, проповідник на церковній проповідниці, місіонер, настоятель парохій і невтомний науковий дослідник, автор кількадесяти книжок з ділянки історії Церкви, зокрема наших манастирів. Тому він вже записав своє ім'я, як ченця славетного Чину Святого Василія, та записав своє ім'я в історії Української Католицької Церкви й української науки. Оце кілька слів признання, пошани і подяки при цій святочній нагоді 50-ліття рукоположення нашого дорогого, всіма любленого Отця Михайла.

Маю честь і приємність передати Отцеві Михайлові від Папи Івана Павла II особливе папське відзначення, як заслуженого для Церкви й Апостольської Столиці: орден „Про еклезія іпонтіфіче", — на це найвище відзначення католицького духовника Отець Михайло заслужив собі своїм життям і працею. Аксіос!"

Після того Владика Лостен перевісив на шию Ювілята це найвище відзначення від Папи.

(Закінгення на стор. 7)

Появився річник „Слова на сторожі"

Оттава, Онт. (ОУПС). — Тут у виданнях Товариства Плекання Рідної Мови (ТПРМ) появився друком 20-ий річник „Слова на сторожі" за редакцією проф. Ярослава Рудницького.

Як відомо, „Слова на сторожі" почало виходити у Вінніпегу в 1964 році, а після переїзду редактора на схід Канади в 1977 році продовжувало кожнорічне свою появу, приносячи статті на рідномовні теми. На зміст нового числа, датованого 1983 роком, складаються статті про русифікацію української мови в ССCP, рецензії на словник кухуварських термінів Н. Чапленко, етимологічно - семантичний словник української мови І. Огієнка, словник українських прізвищ в Австралії С. Радіона та вісток із життя ТПРМ. Це 20-те число присвячене пам'яті Івана Тиктора, відданого працівника на полі українського друкованого слова.

Це число, як і попередні, можна виписувати прямо від ТПРМ, 911 Карлінґ аве., Оттава, Онт.

Вийшла „Пропамятна книга" Ю. Сеньчука

Віндзор, Онтаріо. — Тут, накладом Освітнього комітету, з друкарні „Гармоні Прінтінґ Лімітед", видано „Пропам'ятну книгу" Юрія Сеньчука, яка творить нарис історії українського Товариства „Просвіта" у цьому місті, в роках 1932-1980. Автор її в 1930 роках зорганізував в Іст Віндзорі першу Українську Рідну Школу, а в 1932 році — Українське Товариство „Просвіта".

Ю. Сеньчук у своїй книжці керувався не лише спогадами з діяльности цього Товариства, але й також подав оригінальні протоколи і листи, які засвідчують його спомини. Книжка відкривається Передмовою автора, а відтак його віршем „Дорога моя, Україно", датованим 1974 роком, а закінчується його Післясловом. У цій 532-сторінковій книжці — багато світлин, що ілюструють активну діяльність членів цього Товариства, не тільки виключно в його середині, але і в житті української віндзорської громади.

„Пропам'ятну книгу", видану в темносиній твердій обкладинці із витисненими золотими літерами, — в ціні 25 долярів — можна замовляти, пишучи на адресу: George Senchuk, 1625 Cadillac St., Windsor, Ont., N 8Y 2V6, Canada.

Закінчено видання бойківського мовного атласу

Оттава, Онт. — У видавництві Польської Академії Наук у Варшаві вийшов третій том „Атласу бойківських говорів" за редакцією проф. Януша Рігера.

Крім мап цей атлас приносить обширне обговорення поодиноких бойківських слів із записів проф. С. Грабця з-перед Другої світової війни. Попередні два томи „Атласу" вийшли в 1981 році. Показове в цьому виданні те, що не київська Академія Наук УССР, а варшавська Польська Академія фірмує його опрацювання й друк.

Пояснюють плян Андропова

Москва. — Конґресмени ЗСА, які відвідують Москву, заявили у вівторок, 11-го січня, що члени совєтської делеґації на переговорах про роззброєння сказали, що Москва розгляне знищення деяких ракет типу СС-20 після демонтування їх з европейської частини СССР. Така акція розглядатиметься як частина угоди про роззброєння.

Ця заява була зроблена, повідомляють американські дипломати, як пояснення останньої пропозиції совєтського лідера Юрія Андропова про зменшення кількости ракет середнього засягу в Европі, якщо Захід відмовиться від пляну розміщення 572 кружляючих ракет і ракет типу Першінґ-2 в Европі в кінці цього року.

Совєтська заява, здається, має бути спробою злагіднити опір НАТО відносно пропозиції Андропова тому, що Андропов нічого не говорив раніше, що станеться з ракетами, коли совєтська сторона забере їх з Европи.

НАТО відкидало плян Андропова на цій основі, бо вважалося, що ракети з Европи будуть розташовані в азійській частині СССР, а тому, що вони базуються на транспортних засобах, їх легко можна в кожну хвилину знову перевезти до Европи чи в будь-яке інше місце.

Західні союзники, крім питання про долю ракет, які Совєтський Союз забере з Европи, були ще затурбовані тим, що плян Андропова з 21-го грудня минулого року залишає европейських союзників ЗСА без американських ракет на европейському континенті, а британські та французькі ракети є незалежною оборонною частиною цих країн і не входять в арсенал військових сил НАТО.

Юрій Андропов мав довгу розмову в Москві із західньонімецьким лідером опозиції Гансом-Йохеном Фоґелем у вівторок, 11-го січня. Фоґель відвідує Москву і напевно темою його розмов з совєтськими лідерами є між іншим також питання роззброєння.

Українка з Арґентини — одушевлена враженнями

Джерзі Сиτі, Н.Дж. (Т. Кардашинець). — У четвер, 9-го грудня м.р., приміщення УНСоюзу і видавництва „Свобода" відвідала Марія О. Коваль, яка приїхала з Арґентини на Конґрес СФУЖО, що відбувся у Філядельфії в кінці листопада.

Марія Коваль

У розмові з редакторами „Свободи" вона розповіла про життя українських поселенців в Арґентині, а головним чином про зорганізоване жіноцтво. Молоді жінки, що як і вона (приїхала до тієї країни з батьками п'ятилітньою дитиною) не пам'ятають або й не бачили України, виявляють глибоку прив'язаність і любов до свого рідного. Більшість з них завзято пірнули у культурно-громадську діяльність, в чому їм допомагають їхні чоловіки, і дають великий вклад в історію буття української еміґрації в Арґентині. В Буенос Айресі, де мешкає М. Коваль зі своїм чоловіком Богданом та двома дітьми — 11-річним Нестором і семирічною Андріяною, українська громада невелика, але працелюбна й дружня. Майже при кожній організації існують суботні школи українознавства. Організація Жінок „Відродження", до якої належить і займає пост заступниці голови Марія Коваль, жваво реаґує на всі потреби українського життя, беручи активну участь в усіх починах як громадського, так і допомогового характеру. Ще із самих початків заснування цієї організації члени її були свідомі того, що запорука збереження української самобутности — це молодь і дітвора. В цьому напрямку скерували свою увагу жінки як на загально-громадському полі, так і, перш за все, в родинах, де панує українська мова, яку діти згодом продовжують вивчати у суботніх і недільних школах. Товариство „Відродження" провадить в суботи курси українознавства, куди вчащають і молодь, і старші і роблять це дуже охоче. Серед студентів курсів є мішані подружжя, деякі з них взагалі не володіли рідною мовою, але виявляють велике зацікавлення навчанням, рівень якого високоякісний. Є також і недільне навчання, на рівні університетського. У наслідок усіх цих завзятих старань розмовна мова молоді — українська. Серед української молоді багато професіоналістів, університети в Арґентині державні, і з цього у великій кількості користає українська молодь.

„Наша Організація Жінок Відродження' стоїть на високому рівні', — з гордістю розповідала М. Коваль. Діяльність наша проявляється у багатьох ділянках". Для прикладу, вона розповіла, як жінки провели акції на захист політичних в'язнів в Україні; влаштували Міжнародний Рік Дитини при Українській Центральній Репреазентації. Хоч економічні умови життя в Арґентині, що не були легкими й раніше, значно погіршилися після Фальклядської війни, українська громада не щадила і не щадить гроша на допомогові акції, ані на різні національно-культурні цілі. Гостя розповіла, як у День Дитини діти самі перевели збірку на фонд допомоги українській дитині, що принесла імпозантну суму (а особливо якщо взяти під увагу стандарт життя в Арґентині) — 1,000 дол. Гроші ці Організація Українок переслала до Централі СФУЖО в Ню Йорку. Вона відзначає всі українські державні свята, свято героїні; щорічно святкується День батька, День матері, дитини, Весняні вечерниці, св. Миколая, ялинку тощо. Мають вони й свою жіночу сторінку, „Прапор Духа", в пресовому органі Товариства „Відродження" „Наш клич", що виходить тепер раз на два тижні. До цієї сторінки дописує й Марія Коваль. Редактор сторінки — Оля Кутульська, вона ж і очолює Організацію Українок „Відродження". Гостя дописує принагідно й до інших видань, зокрема має рубрику „Ми жінки" еспанською мовою, мета якої — поширювати інформації про українців серед співгромадян-арґентинців. Велика заслуга у поширюванні відомостей про українське життя-буття в тій країні і

(Закінгення на стор. 7)

БЮДЖЕТ ПЕНТАҐОНУ ЗМЕНШАТЬ НА 11 БІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ

Вашінґтон. — Досить ненадійно для багатьох кореспондентів і політичних спостерігачів, секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер заявив на пресовій конференції, що Пентаґон може евентуально обійтися без 11,3 більйона долярів, які Уряд використає для інших цілей, щоб таким чином не збільшувати дефіциту у бюджеті на 1984 рік. Кореспонденти пригадують, що ще недавно, коли вони запитували президента Роналда Реґена про зниження оборонного бюджету, він був дуже неуступчивий, а також Вайнберґер вважав, що оборонний бюджет є „табу" і його не можна рушати.

Погодження наступило у порозумінні з Президентом, бо коли кореспонденти запитали його в Тексасі, куди він їздив, щоб заспокоїти хвилю протестів американських фармерів, Р.Реґен відповів: „Я є задоволений таким оборотом справи, секретар оборони зробив добру роботу".

Вайнберґер натомість усі заслуги за заощадження 11,3 більйона долярів приписав ефективній антиінфляційній політиці Адміністрації президента Р.Реґена. При тому він заявив, що програма дозброєння Америки не потерпить на цьому, бо Пентаґон не робитиме жадних обмежень на дозброєневому відтинку, а радше припинить розбудову деяких другорядних проєктів, як, наприклад, конструкцію нових приміщень для вояків і їхніх родин в ЗСА і за кордоном, обмеження не конечно потрібного персоналу тощо. Натомість справа оборони і дозброєння ЗСА все ще залишається пріоритетом Уряду і цю програму він буде здійснювати послідовно і наполегливо.

Президент Р.Реґен і секретар оборони К. Вайнберґер перестерегли обидві палати Конґресу, що дальше намагання обмежити оборонний бюджет натраплятиме на гострий спротив Білого Дому і Пентаґону та шкодитиме інтересам ЗСА.

М. Геклер номінована на члена кабінету

Вашінґтон, Д.К. — Президент Реґен, повідомив у середу, 12-го січня ц.р., що він призначить на посаду секретаря Департаменту здоров'я і громадської обслуги колишню республіканську конґресменку з Массачусетс 51-річну Марґарет М.Геклер на місце Ричарда С. Швайкера.

Марґарет Геклер

Якщо її затвердить на цій посаді Сенат, вона очолюватиме найбільший департамент Кабінету, видатки якого в минулому році становили понад 275 більйонів долярів.

Президент проголосив також про свій намір призначити Джана А. Свана, комишинера служби соціяльного забезпечення, на посаду підсекретаря Департаменту здоров'я і громадської обслуги. 39-річний Дж.Сван працював директором департаменту суспільної опіки в Каліфорнії в той час, коли теперішній Президент був губернатором Каліфорнії. Попередник Дж. Свана, Дейвид Свап повернувся до Каліфорнії і став членом стейтового кабінету губернатора Джорджа Дукмеджіяна.

У світі

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИЧНІ джерела повідомили з Кабулю, що афганські повстанці захопили на базарі в місті Мазарі-Шаріф на афгансько-совєтському кордоні понад десять совєтських громадян, включаючи декілька цивільних дорадників режиму президента Бабрака Кармаля. Повідомлення каже, що від 12 до 14 осіб були захоплені минулого тижня, і їх доля не відома по сьогоднішній день.

ІРАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ухвалив закон, згідно з яким майно іранців, які перебувають за кордоном і не повернуться на протязі двох місяців, буде конфісковано. Теґранське радіо повідомило також, що особи, які повернуться, повинні особисто з'явитися до генерального прокуратора і отримати відповідні документи про власність, у протилежному випадку їх майно буде конфісковано.

ПОРТУГАЛЬСЬКА ПРАВЛЯЧА права спілка осягнула у вівторок, 11-го січня, згоду про нову коаліцію і утворення уряду під керівництвом колишнього міністра освіти Віктора Креспо.

ШЕФ Бюра Юнайтед Пресс Інтернешенел і секретар служби новин цього американського аґентства були затримані цілу ніч у середу, 12-го січня, у головній станиці поліції Варшави і їх переслухували за нібито, як висловилася поліція, можливі „злочини проти держави". Такі дії польської поліції наступили після того, як взагалі погіршилися відносини між польськими офіційними властями і закордонними репортерами з огляду на відмову польського уряду продовжити дозволи польським громадянам на працю в чужинецьких установах. Журналістку Рут Ґрубер вкінці видалили з Польщі.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СУДДЯ, який провадить розслідування справи участи болгарських громадян у справі замаху на Папу Івана Павла II 13-го травня 1981 року, провів у вівторок, 11-го січня перегляд мешкання колишнього співробітника бюра болгарської летунської лінії Серґея Антонова, якого турок Мегмет Аджа, виконавець атентату і засуджений італійським судом на довічне ув'язнення, називає своїм спільником.

БОЛГАРІЯ ПОВІДОМИЛА у вівторок, 11-го січня, що турок Бекір Селенк, якого підозрівають у співучасті в замаху на Папу, може бути звільнений через місяць з болгарського арешту тому, що італійські власті не представили відповідних матеріялів, які свідчили б проти нього. Після звільнення Селенк зможе виїхати з Болгарії, заявив головний прокуратор Болгарії.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ЯПОНІЇ Ясуґіро Накасоне і президент Південної Кореї Чан Ду Гван зустрілися у вівторок, 11-го січня, в Сеулі, щоб обговорити велику позичку, яку Південна Корея надіється дістати від Японії.

Ю. РОСТОВ ПІШОВ У ВІДСТАВКУ

Вашінґтон, Д.К. — Президент Роналд Реґен звільнив Юджіна В. Ростова з посади шефа Аґенції контролі зброї і роззброєння у середу, 12-го січня ц.р. 69-літній Ю. Ростов вже якийсь час був „під вогнем" консервативних республіканців в Сенаті, які причинилися до усунення його заступника, Роберта Ґрея.

Усунення Ю. Ростова причиниться до поширення ролі державного секретаря Джорджа Шулца в координуванні праці аґенції контролі зброї. На місце Ростова призначений Кеннет Л. Еделман, що був заступником амбасадора ЗСА в Об'єднаних Націях. Його заступником призначено Дейвида Ф. Емері, який був республіканським конґресменом із стейту Мейн до минулого року, коли він програв у виборах.

Новим представником Уряду в переговорах про обмеження звичайної зброї, що відбувається у Відні, Австрія, поміж Заходом і Сходом, буде Мортон І. Абрамовіч, який прийшов на місце Ричарда Старра, що зрезиґнував з цього становища під натиском адміністрації Р. Реґена.

Офіційні представники Білого Дому, Державного департаменту і Аґенції контролі зброї і роззброєння заявили, що звільнення Ю. Ростова та інші зміни на посадах, не були мотивовані „ідеологічними чинниками", а прагненням Уряду припинити хаос, що вже місяцями існує в цілому процесі переговорів і настанові ЗСА щодо зброєння.

В Америці

ПЕРЕЙШОВШИ З ДЕМОКРАТИЧНОЇ ДО РЕСПУБліканської партії, конґресмен Фил Гремм надіється не тільки відзискати своє місце в Палаті Репрезентантів, вже як республіканець, але також з допомогою тієї партії здобути сенаторське місце у крайових виборах в 1984 році, як з цього становища відійде дотеперішній сенатор з Тексасу Джан Товер. Спеціяльні вибори для заповнення місця в Палаті Репрезентантів відбудуться 12-го лютого ц.р.

СЕНАТОР ЕДВАРД КЕННЕДІ, демократ з Массачусетс, який є членом двох сенатських комісій, юридичної і праці, старається тепер ще про членство в Комісії збройних сил. Це його старання дещо озлобило демократичних сенаторів, головно тих, які надіялися, що Кеннеді буде ефективним кандидатом на президента ЗСА в 1984 році. З цих амбіцій, як відомо, він зрезиґнував, але хоче залишитися на видному місці в Сенаті.

ПРИЯТЕЛІ СЕНАТОРА ҐЕРІ Гарта, одного з можливих кандидатів на президента у виборах в 1984 році з Демократичної партії, стараються тепер притишити поголоски, що він є готовий прийняти віцепрезидентуру, якщо йому хтось з кандидатів на президента таке становище запропонує. Демократи в стейті Колорадо вважають, що такі поголоски можуть тільки пошкодити Гартові у його стараннях здобути номінацію на президента.

ФЕДЕРАЛЬНА КОМІСІЯ громадських прав правдоподібно не буде розглядати недавніх расових заворушень у Маямі, у яких загинуло дві особи, а декілька осіб, в тому 10 поліціянтів були поранені. Речники цієї комісії заявили, що причиною заворушення був цей самий випадок, вбивство білим поліціянтом молодого негра. Таке вбивство у 1980 році довело до масових расових виступів, у яких загинуло 18 осіб, а загальні шкоди виносили понад 100 мільйонів долярів. Крім того комісія вважає, що офіційні федеральні, стейтові і міські чинники й досі не полагодили і не поправили економічних проблем, які є основною причиною заворушень.

ПОЛІЦІЯ В СТЕЙТІ НЮ ДЖЕРЗІ відкрила велику контрабанду продажі зброї і вибухового матеріялу. Серед 15-ох заарештованих спільників був також 36-річний поліціянт, 13-лінтій ветеран на поліційній службі Ричард Кенні з Гакенсак, Н.Дж. Поліція захопила багато зброї різного калібру, включно з машиновими крісами і 15-ма фунтами вибухового матеріялу.

З ПОІНФОРМОВАНИХ джерел стало відомо, що дотеперішній лідер республіканської більшости в Сенаті сенатор Говард Бейкер, не буде більше старатися про перевибір в 1984 році. Один з дорадників сен. Бейкера, Том Ґріском, підтвердив цю інформацію у розмові з кореспондентами, але натомість пресовий секретар сенатора заявив, що покищо заскоро говорити ще про ті справи і такі розмови він вважає тільки „спекулятивними". У Вашінґтоні ходять навіть поголоски, що коли б президент Роналд Реґен рішився більше не кандидувати, сен. Г. Бейкер буде одним з чолових кандидатів на становище Президента з Республіканської партії.

НА МІЖНАРОДНОМУ летовищі біля Дітройту впав і загорівся чотиримоторовий транспортовий літак, на покладі якого знаходились баньки з радіоактивним матеріялом. Ці баньки однак не розбились і їх виловлено із прилеглого до летовища забрудженого і запущеного озера. Не зважаючи на те, міські і стейтові чинники застосували обережні заходи, щоб захоронити населення перед можливою радіяцією. Усі три члени залоги літака загинули.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members $1.25 a month. Change of address — $1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $1.25 місячно. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Неповажне рішення у поважній справі

У той час коли сенатор Джессі Гелмс організував своїх прихильників для заблькування пропозиції Уряду про підвищення податку на бензину, зводячи довгі дискусії на форумі Сенату і стосуючи так званий філібастер (обструкцію) з метою недопущення до голосування у цій справі, інший сенатор, Ловел Вайкер, з Коннектикату зумів, при повній мовчанці великої американської преси й інших засобів масової інформації „вбити" іншу преважливу справу, яка у майбутньому може дуже неґативно відбитись на загальній американській закордонній політиці.

Як відомо, Джессі Гелмс і його прихильники, не зважаючи на великий розголос тієї справи, програли у голосуванні і незабаром п'ятьцентова підвишка на бензину, призначена на поправу доріг, мостів тощо увійде в силу.

Ловел Вайкер натомість, не взявши навіть до уваги, що Совєтський Союз, Польща, Чехо-Словачина і Східня Німеччина відновили заглушування західніх радіопередач до Східньої Европи, і зіґнорувавши прохання Адміністрації президента Роналда Реґена, який бажав розпочати на широку скалю контрнаступ на ідеологічному відтинку проти комунізму, „умертвив" прохання Уряду про асиґнування додаткових 44 мільйонів долярів на модернізацію радіостанцій і поширення програм „Голосу Америки", „Радіо Свобода" і „Вільна Европа", які для східніх поневолених Москвою народів являються єдиним непідфальшованим джерелом інформації.

Не допомогли у цьому випадку офіційні і півофіційні сніданки і зустрічі офіційних речників Білого Дому із сенатором Вайкером у присутності лідера республіканської більшости в Сенаті сенатора Говарда Бейкера, сенатора Пола Ласколта та голови сенатської Комісії для закордонних зв'язків сенатора Чарлза Персі. Сенатор Г. Бейкер, до речі, заявив на одній з таких зустрічів, що Президентові дуже залежить на схваленні такого законопроєкту і при тій нагоді пригадав про підтримку Білого Дому у недавніх виборах сен. Л. Вайкерові, теперішньому голові сенатської підкомісії, в юрисдикцію якого входять також радіопередачі. Але він був невмолимий і справа законопроєкту навіть не була поставлена на повне засідання Сенату. Для свого „оправдання" Вайкер заявив, що прохання Білого Дому прийшло запізно і підкомісія не мала змоги застановитися над цією справою, хоч його підкомісія полагодила в „останню хвилину" багато інших менш важливих справ.

Деякі політичні спостерігачі і коментатори цілком слушно підкреслюють, що сенатор Л. Вайкер переконливо ще раз продемонстрував, що для нього особисто справа свободи в Польщі й зрештою в інших країнах у сфері комуністичного впливу, не багато значить.

Випадок цей — не єдине відірване явище серед американських політиків, які все ще тужать за колишніми „добрими часами", коли то процвітала політика детанту і так звана культурна виміна з комуністичними країнами. Не треба, отже, дивуватися, що американська „велика преса" час від часу пригадує американцям про позитивні риси характеру теперішнього кремлівського генсека Юрія Андропова і його тяготіння до західньої літератури, музики і „миру".

Чи західній світ повернеться до утопійної політики покаже найближче майбутнє, але Москва інтенсивно працює в напрямі такої зміни.

ЗГІДНО З НОВИМ зарядженням Служби соціяльного забезпечення, 27 конгресменів, які досягли 70 й більше років, можуть доробляти до своєї платні необмежені суми грошей, аж до 69,800 долярів в річному відношенні. В тому самому часі вони можуть отримувати чеки із соціяльного забезпечення.

ІНДІЯ, ЮҐОСЛАВІЯ та деякі інші країни, учасники конференції країн Третього світу, яка відбувається в столиці Нікараґуа Манаґуа, відкинули запропонований Нікараґуа і Кубою другий, дещо злагіднений варіянт резолюції з різкою критикою ЗСА та їх військової та економічної політики в Центральній та Південній Америці: Перший варіянт резолюції, який був розданий делеґаціям ще перед конференцією і який був ще різкішим, також був відкинутий. Дипломатичні джерела говорять, що мабуть буде прийнятий зразок проєкту резолюції, опрацьований ще напередодні конференції координаційною комісією групи 49-ох країн.

Дописи з життя громад, установ, організацій чи осіб мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками й писати розбірливо. Дописи слід надсилати до десяти днів після відбуття даної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи й правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища, не скорочуючи їх. У випадку англійських імен чи назв треба дати в дужках і їх.

Володимир Левенець

ПОРА НА КОНКРЕТНІ ДІЛА

Немає найменшого сумніву, що акція в обороні України, політичних в'язнів комуно-московської тюрми народів, неправно засуджених членів Української Гельсінкської Групи, мусить у теперішній ситуації стати центральною справою для кожного українця-патріота, а зокрема для українських відповідальних чинників — СКВУ, крайових організацій в окремих країнах, політичних партій, рухів і організацій, які стоять на принципах самостійности й незалежности Української Держави і визнають історичний Акт з 22-го січня 1918-1919 років та ведуть змаг доступними їм способами для приверн ення волі і незалежности для нашої Батьківщини.

Оборона України — повинна набрати конкретних форм, стати гаслом й основним завданням на сучасному етапі нашої визвольної боротьби, бо в протилежному випадку історія осудить нас за недбальство і неактивність у критичних хвилинах, які якраз тепер переживає український народ на різних землях. Ця оборонна і інформативно-розяснювальна активність повинна зобов'язувати кожного українця на поселеннях у країнах вільного світу і кожний повинен дати свій бодай мінімальний вклад в обороні України, яка є рівночасно обороною національних, релігійних й інших прав українського народу і протестом проти посиленої русифікації, народовбивства, творення так званого „радянського народу", який нібито мав би бути „вищим ступенем" так званої, — „комуністичної спільноти", хоч, як відомо, комунізм вже давно збанкрутував і став знаряддям російського імперіялізму.

Не зважаючи на дещо прихильніше ставлення Заходу, зокрема Вашінґтону до українських визвольних змагань і публічного проголошення президентом ЗСА Роналдом Реґеном 9-го листопада м. р. Днем Відзначення Української Гельсінкської Групи, що вже само собою треба вважати великим успіхом, українська громадськість і українські організації долю нації і долю політичних в'язнів та членів Гельсінкських груп, повинні взяти у свої руки.

Можливо, що не всі будуть з нами погоджуватись, коли скажемо, що тільки самі декляраціі і заклики, хоч би які вони красномовні не були, багато користи не принесуть. Тут потрібно конкретних діл. Для прикладу наведемо тільки дві справи, які не тільки корисні, але конечно потрібні: час від часу, неперіодично, появляються у „Свободі" сторінки з інформаційно проблематичними матеріялами Української Гельсінкської Групи, упорядником яких є член Закордонного Представництва УГГ д-р Ніна Строката-Караванська. Остання сторінка „Дух одвічної стихії" в „Свободі" з 9-го листопада 1982 року-пребагата своїм матеріялом і цікава змістом. Крім добре обґрунтованої статті Святослава Караванського п. з. „Не лякаймось, що впав перший ряд", на сторінці поміщено цілий ряд документів УГГ, проклямацію президента Р. Реґена для відзначення УГГ, інформацію „Члени УГГ перед судом"; з окремим наголошенням справ — Миколи Руденка, Василя Січка, Олексія Тихого, Юрія Литвина, Левка Лук'яненка, Вячеслава Чорновола, Йосифа Зісельса, уривок О. Тихого і о. Василя Романюка, статтю В. Чорновола про практику внутрішнього тероризму і закладництва в СССР, уривок із звернення політв'язнів до учасників Беоґрадської наради, звернення до Президента і Конґресу ЗСА та керівників і парляментаристів держав, сиґнаторів Гельсінкської угоди та багато іншого цікавого матеріялу.

Це по одній лінії. А ось друга справа, дуже практична і варта наслідування іншими громадами. Члени ОДВУ і „Зарева" у Дітройті розпочали акцію в обороні Юрія Шухевича, сина Головного Командира УПА ген. хор. Романа Шухевича-Тараса Чупринки. Роботою поділились: „Зарево" взяло на себе обов'язок вислати відповідні листи до сенаторів і конґресменів ЗСА та до відповідних установ у Вашінґтоні, зокрема тих, хто наглядає за виконанням Гельсінкських угод; Ярослав Стасик, відомий вже із своїх раніших заходів, веде таку саму акцію серед робітництва, зокрема автомобільних профспілок. У тій справі він відбув декілька зустрічей з керівниками 160-го Відділу, які не тільки обіцяли підтримати його заходи, але поставити справу оборони Ю. Шухевича на ширші сходини членства. Відповідну петицію з підписом діючого президента Відділу Едварда Ватта вислано до президента профспілки Даґлеса Фрейзера, сенаторів стейту Мичиґен і конґресменів цього стейту.

Можна б, очевидно, ініціятиву Я. Стасика поширити на інші профспілки, які, як знаємо, мають великі впливи в ЗСА. По лінії оборони українських політичних в'язнів працюють також й інші установи та організації молоді — Пласт, СУМ-А, ОДУМ та інші. Бракує тільки добре розпрацьованого пляну і скоординованої дії усіх українських чинників, включно з Церквою і прицерковними організаціями, які все йшли у критичних хвилинах разом з народом. Конечно потрібна теж повна мобілізація і політична активізація усього українського громадянства у вільному світі і скріплення акції оборони України. В тому не можуть нам перешкодити тимчасові міжпартійні непорозуміння чи суперечки. Україна, а зглядно оборона України, повинна домінувати понад усіма іншими, менш важливими справами. Інакше ми не сповнимо покладеного на нас Україною завдання і не збудимо сумління світу, який все ще співпрацює з комуністично-московською імперією і не протиставиться повністю підступній політиці Москви, яка намагається зліквідувати самобутність неросійських народів.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ
Лев Яцкевич

Розшук за інтеліґентним життям у всесвіті

В часі, коли мільйон людей вистоює в черзі під касами кінотеатрів, щоб побачити позаземне створіння (Е. Т.), наукові досліди про життя поза межами нашої землі припинив американський Конґрес з приводу браку грошей.

НАСА (Крайова адміністрація аеронавтики та надземних просторів) під тиском публічної опінії та багатьох науковців започаткувала в 1975 році обмежену програму досліду сиґналів з далеких просторів всесвіту, щоб знайти відповідь на одно з найбільш фундаментальних питань людства, а саме — чи ми самотні у всесвіті?

Ця програма отримала криптонімну назву SETI (Search for Extraterrestrial Intelligence). Розшук за позаземною інтеліґенцією. На жаль, цю незвичайно цікаву програму нещодавно припинено поряд із обмеженням фондів на інші космічні програми такі, як: дослід плянет, прослідження бігунів сонця та зустріч з кометою Гейлі (1986 р.) Дивним збігом обставин, припинення програми SETI припало в часі великого зацікавлення людей проблемою існування людей в космосі, чому може засвідчити велика кількість книжок, опублікованих на цю тему, та велике число фільмів, що стали найбільш прибутковими за останні 50 років. Згадати б тільки „Зоряні війни", „Відсіч імперії", чи „Е. Т." Як доказ можна навести також телевізійну програму „Космос", що її провадив, а пізніше видав, у формі книжки тієї самої назви, Карл Саґан, астроном Корнел університету, великий приклонник і дослідник життя в космосі. До речі, книжка К. Саґана „Космос" була через два роки (1980/81) „бестселером" у ЗСА. У висліді великого зацікавлення його телевізійною програмою та опублікованою книжкою, за останні три роки число членів американського Плянетарного Товариства зросло з 300 до 110,000 осіб.

Проблема ролі та місця людини у вселенній інтриґувала людство на протязі багатьох сторіч. Багато з нас, ще й досі, ставить собі питання, чи існує інтеліґентне життя на плянетах інших зір, чи воно обмежене тільки до тієї плянети землі, розташованої, разом із сонцем на загумінку нашої галяктики.

Але був час, в половині IX сторіччя, коли здавалося всім, що це вагоме питання розв'язав американський астроном — аматор Персивал Ловелл. Він студіював поверхню „червоної плянети" багато років та при допомозі телескопа виготовив кілька тисяч світлин, на яких видно було, навіть голим оком, густу сітку ниток. Ті тоненькі нитки, Ловелл назвав водними каналами та пов'язував з ними існування інтеліґентного життя на плянеті Марс. На жаль, дуже скоро виявилося, що він впав жертвою оптичного обману. Сьогодні вже всім відомо, що Марс це мертва плянета; потвердили це в 1977 році дві біологічні ляборатоpiї, — роботи, вислані до тієї плянети Аґенцією НАСА та які, після півроку інтенсивних дослідів, не найшли на ній найменших слідів органічного життя.

Перші поважні наукові досліди існування інтеліґентного життя в космосі, перевів у 1959 році д-р Френ Дрейк з Корнел університету. Його проєкт „Озма" (перлина) був тримісячною спробою переловити інтеліґентні радіові сиґнали з космосу на певній означеній фреквенції радіової хвилі. На жаль, цей проєкт, з приводу грошових обмежень, у 1980 році припинено.

Виглядає, проте, що в біжучому році програму дослідів інтеліґентних сиґналів із далеких просторів відновлять. Керівники НАСА плянують у своїм бюджеті, що дорівнює 6.5 більйона долярів, призначити 1,5 мільйона дол. (себто менше, як 1 цент на кожного мешканця ЗСА) на обмежену програму SETI. Для цієї програми будуть використані усі більші телескопи в ЗСА, що матимуть змогу обстежувати радіові сиґнали з космосу на 10 мільйонах різних радіочастотах. Усі ці сиґнали буде координувати спряжений з компютером радіоприймач з допомогою дуже витонченої системи контролі електромагнетних сиґналів з усіх частин космосу. Керівники тієї програми вірять, що на протязі 15-ти років, можна буде перевірити велику частину вселенної.

В той спосіб, людство за дешеві гроші мало б змогу відчинити мале вікно у всесвіт та перевірити, чи ми у ньому самотні, чи ні? Звичайно, є різні погляди на потребу та доцільність тієї програми, але переважають думки, що ця програма–це найкраща інвестиція у майбутнє людства.

Іван Кедрин

ІНСТИТУТ ІМ. В. ЛИПИНСЬКОГО АБО: 4,646 СТОРІНОК ДРУКУ

Коли під кінець 1982 року Східньоевропейський Дослідний Інститут ім. В. К. Липинського разом із Українським Науковим Інститутом при Гарвардському університеті перевели наукові конференції з нагоди 100-ліття з дня народин Вячеслава Липинського у Гарвардському університеті (англійською мовою), у Філядельфії і Ню Йорку (по-українськи) і такий сам вечір ще передбачений у Чикаґо, то це просто винятковий виступ того Інституту назверх, перед широкою громадою. Зрештою Східньоевропейський Дослідний Інститут ім. В. К. Липинського у Філядельфії тримається строгого принципу, обов'язуючого всі наукові установи у всьому світі: говорити про себе не реклямою маленьких діл а вислідами праці своїх співробітників, науковців, учених-дослідників.

Ці висліди імпонуючі: за кругло 19 років існування тієї установи — Інститут видав вісім великих, технічно люксусово оформлених наукових творів винятковоі вартости, розміром докладно 4,646 сторінок друку великого книжкового формату (т. зв. велика 8-ка).

На вступі, щоб не було непорозуміння, треба зазначити, що (у скороченні назви) Інститут ім. Липинського — це не якась політична гетьманська організація, а загальногромадська установа, співробітниками якої є люди різних поглядів і різних місцевостей Америки й Канади, ба навіть Европи, — також різного віку й віровизнання. Ініціятор і співзасновник, організатор і голова Інституту з титулом президента є передвоєнний професійний журналіст, колишній старшина київських Січових Стрільців Євген Зиблікевич, який недавно скінчив 80 років життя та обдарований особливим організаторським хистом і розумінням ваги поважного наукового слова. Екзекутивним директором Інституту є господарник Маріян Коць, фахівець видивничо-друкарського діла. Між близькими науковими співробітниками Інституту є такі видатні учені, як проф. Омелян Пріцак із Гарвардського університету, соціолог проф. Всеволод Ісаїв, історики університетські професори Ярослав Пеленський і Іван-Лисяк-Рудницький (Едмонтон, Канада), д-р В. Рудко, один із кращих фахівців історії філософії, проф. Лев Білас (Гамбурґ), Іван І. Коровицький — першорядний мовознавець, д-р Роман Залуцький і інші, — хай інші вибачать за пропущення їх прізвищ. До близьких співробітників чи членів Управи, належать Богдан Коваль, Василь Кострубяк, Володимир Лотоцький, Маркіян Онуферко. Заслуга Євгена Зиблікевича у тому, що він умів захопити пляном заснування такого Інституту деяких меценатів, які склали початковий капітал, і зібрати такий поважний гурт співробітників. Його заслугою є впертість і наполегливість, як він прерізними заходами і штучками зумів дістати тисячі сторінок мікрофільмів із духової спадщини Вячеслава Липинського, великого історика, мислителя і одного з найважливіших творців української політичної думки, померлого у 1931 році на 49-му році життя.

Опинившись на еміґрації в Горішній Австрії недалеко місця замешкання колишнього пароха церкви св. Варвари у Відні о. д-ра Мирона Горникевича, Євген Зиблікевич спонукав його перевести в австрійському міністерстві закордонних справ досліди над документами, що стосуються Берестейського миру. (Автор цих рядків був першим, який зацікавився тією історичною подією нашого державницького відродження і видав у В-ві „Червона Калина" у Львові в десятиріччя тієї події книжку „Берестейський мир" (Львів, стор. 320), „Спомини і матеріяли", з моїм Вступом від Видавництва, описом події та її аналізою. Тодішню оцінку Берестейського миру прийняла українська історіографія, — але тоді у 1928 році, можна було користуватися тільки дуже невеличким матеріялом про ту подію. Книжка цілком вичерпана, але є у кількох бібліотеках Америки і Канади). Першим великим ділом Інституту В. Липинського була поява 4-ох томів німецькою мовою „Ерайгніссе ін дер Украіне" (Події в Україні) разом 2,202 сторінки друку, капітальна праця: протоколи цієї історичної конференції, з докладним наведенням промов, наприклад, австрійського міністра закордонних справ графа Оттокара Черніна і німецького канцлера Кюльмана з

(Закінчення на стор. 8)

Іванна Чорнобривець

„УКРАЇНА — ОРХІДЕЯ У СКЛЯНІЙ ВАЗІ"

(Розгляд збірки новель, оповідань, нарисів у „Дзеркалах" Любови Коленської)

I.

Книга побачила світ завдяки видавництву „Свобода", — Ню Йорк — Джерзі Сити 1981 р., 223 стор. у твердій оправі... першорядний папір... На обкладинці: на бордовому тлі — люксусовий золотий напис назви книги, змодернізований портрет авторки на першій сторінці, зариси — віньєтки до кожного розділу у стилі сучасного мистецтва, все це осяги маестра Любослава Гуцалюка, які створюють зовнішні позитиви цього видання. В оглаві — 16 назв. Книгу авторка присвятила своїй дорогій мамі.

Про це видання написано вже кілька довших і коротких відгуків з позитивною оцінкою, адже і справді його можна вважати вартісним дарунком для української спільноти.

Після уважного прочитання книги і відгуків на неї в пресі, зродилося у мене бажання написати і свої враження — підсумки, а при тому, може, злегка заторкнути рецензійні зауваги з надрукованих уже рецензій.

На цьому місці, нехай буде мені вільно сказати кілька слів про характер наших українських рецензій взагалі. У нас увійшло вже в звичку, що, здебільшого, автор просить свого друга, товариша, а то й доброго знайомого, так би мовити, черкнути кілька слів до преси про його твір, і той іде назустріч проханню за приказкою: ,зозулька хвалить когута, за те, що хвалить він зозульку". Тож і трапляється так, що на сторінках преси з'являються похвали на твори, які на те не заслуговують. Є вже особи, які пишуть лише позитивні рецензії. А коли ділово, спокійно вказати на недотягнення автора з метою, щоб він ріс угору, це означає здобути собі смертельного ворога на все життя.

В даному разі застерігаюсь від такого підходу. Редакторка Любов Коленська у мене нічого не просила і не натякала ні на що; не є вона моєю приятелькою; я в житті ніколи з нею не зустрічалась, навіть і дотепер не знайома з нею.

Та все ж таки і моєю хибою в даному разі буде те, що я не мала можливости прочитати дві попередні збірки авторки: „Самотність", видану 1966 та „Павлів тріюмф" 1971 року.

До мене випадково потрапила книга Любови Коленської і я за неї вхопилася тому, що новеля, як жанр, мене особливо цікавить; адже ж я й сама час від часу грішу на цю сконденсовану літературну форму (маю збірку новель „З потоку життя"), також і теоретично присвячуюсь вивченню „Питання істоти новелі". Цю розвідку теж уже надруковано.

Оригінальна, чи не вперше в літературі застосована, назва книги Л. Коленської „Дзеркала". Авторка поставила собі завдання: представити в літературно-мистецькій формі явища нашого многогранного життя, психіку і переживання наших людей так правдиво, як дзеркалі. Але це не натуралізм, не фотографія, а звернення до психологічної „дзеркальности". І та глибока психологічна аналіза їй цілковито вдалася.

Кожна її новеля, нарис, оповідання, етюд надаються до розгорнення в широке літературне полотно. Та тут треба б згадати про суголос письменниці із загальним явищем у світі, яке панує не лише серед українців, але взагалі серед теперішньої читацької публіки. Адже проблеми сучасного життя так навантажують людську психіку, темпи і труднощі в роботі створюють таку нервозність і незрівноваженість, а до того ж пропасницею трясе одержиме стремління добробуту, що все це цілком поглинає людину. Вона в таких обставинах не має часу на читання, особливо довгих об'ємистих творів. Тому й шукає за короткою мистецькою лектурою. І тут Коленську можна назвати „Письменницею часу", бо її останнє видання іде назустріч цим шуканням. Треба підкреслити, що не є це „книга до подушки". Короткі об'ємом новелі, нариси, етюди спонукують до довгих речевих конклюзій для різного віку людей, як старших, так і молоді. Це не є, звичайно, виявом поблажливости до тих, хто взагалі нічого не читає.

Свою рецензію я назвала висловом самої авторки з символічної новелі „Загибіль птахів". Письменниця, як надхненна українська патріотка уболіває за всіма тими своїми земляками, що розгубилися на чужині і не знають кудою йти. Вони боляче відчувають свою душевну порожнечу, бо померла в них гострота справжнього бурхливого місійного горіння. Рідну Батьківщину вони ще і мають у помислах, як образ притягаючої фата моргана, як візію дорогої, рідкісної, ароматної квітки — орхідеї, але та Україна вже...у кришталевій вазі, отже — відрізана від кореня, із штучним підтримуванням на еміґрацію спроєктованого життя.

Так і птахи у „Загибелі", як символічний образ нашої спільноти, хоч і мали подостатком їжі і всього, що потрібно для веґетативного існування, запрагнули були вільного лету у рідні простори. Тільки ж в одчаї та розбраті й незгоді загубили розум, орієнтацію і, хоч до смерти бились об стіни і вікна кімнати, мусіли в більшості своїй згинути, не осягнувши мети.

Як глибоко і правдиво, немов одним мазком творчого пензля, схарактеризована наша українська трагедія на чужині.

В „Розмові з канделябром" авторка заторкує дуже актуальну сьогодні проблему самотности й одинокости нашої людини, закиненої долею на чужинну чужину. Її збірка „Самотність" прийшла на світ ще 1966 року. Не читаючи її, можу лише догадуватись, як вчасно підмітило око нашої вдумливої письменниці це болюче зростаюче явище в нашій еміґраційній спільноті.

На Світовій Жіночій Конференції в Америці, 2-3-го жовтня цього року вирину ло питання самотности, якому був присвячений спеціяльний панель. В обговоренні активізувались не лише жінки, а й чоловіки.

Одинокість і самотність хоч і не ті самі поняття, але дуже близькі між собою. Самотність — страшний бич одиноких істот. Людина — єство суспільне, і от вона, як відрізаний шмат хліба, опиняється в „одиночній життєвій камері", має заніміти, бо нідокого слова промовити.

За відсутности живого контакту у неї можуть зроджуватися персоніфікації мертвих неживих предметів, так як ув Уляни, головного персонажу з новелі „Розмова з канделябром".

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

30-ої КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ДНЯХ ВІД 24-го до 28-го ТРАВНЯ 1982 РОКУ У РОЧЕСТЕРІ, Н. Й. У ГОЛІДЕЙ ІНН — ДЖЕНЕСІ ПЛЯЗА.

(5)

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

(Продовження)

Відділ	Місцевість	З кінцем грудня 1977 року	Нові члени	Прийняті наново	Прийняті з переходовими листами	Прийняті з інших клас	Переведені з дит. молоді до дорослих	Суспендовані	Відійшли з переходовими листами	Відійшли до інших клас	Відійшли до департаменту дорослих	Померли	Відійшли зі зворотами в готівці	Відійшли з повною випл. вивінування	Виплачено повністю вкладки	Відійшли на частинно виплачене забез.	Відійшли на безпл. продовжене забез.	Вигасло термінове забезпечення	З кінцем грудня 1981 року	Різниця
238	Boston, Mass.	330	26	9	—	—	—	4	4	—	—	26	3	41	21	—	—	2	264	- 66
239	Philadelphia, Pa.	133	48	11	2	2	5	9	16	2	5	13	19	2	12	—	—	1	122	- 11
240	Cleveland, Ohio	717	133	24	13	10	2	73	25	7	6	18	26	56	17	—	1	4	666	- 51
241	Woonsocket, R.I.	40	2	1	—	—	—	2	—	—	—	—	2	—	5	—		—	33	- 7
242	Frackville, Pa.	282	102	1	1	—	—	8	2	—	5	11	7	2	4	—	—	—	347	+ 65
243	W. Pullman, Ill.	91	6	6	—	—	—	2	—	—	—	7	6	—	14	—	—	—	74	- 17
244	Bellefonte, Pa.	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—
245	Trenton, N.J.	302	51	9	7	—	—	11	4	—	—	8	11	18	7	—	—	1	309	+ 7
247	Wilmington, Del.	72	6	7	—	—	—	1	2	—	—	8	6	1	—	—	—	—	67	- 5
248	Coatesville, Pa.	26	9	1	—	—	—	—	—	—	—	1	—	3	1	—	—	—	31	+ 5
250	Rockford, Ill.	21	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	21	—
251	Cleveland, Ohio	151	19	11	1	1	—	10	—	1	—	5	9	13	18	—	—	—	127	- 24
253	Ludlow, Mass.	57	8	1	27	1	—	3	4	1	—	7	2	5	2	—	—	3	67	+ 10
254	New Britain, Conn.	186	14	40	—	1	—	38	—	1	—	9	12	22	22	—	—	—	137	- 49
256	Riverhead, N.Y.	83	24	2	1	3	1	2	1	3	1	6	2	11	9	—	—	—	79	- 4
257	Los Angeles, Cal.	318	24	25	1	—	—	20	11	—	2	8	21	26	13	—	5	3	259	- 59
258	Houtzdale, Pa.	17	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	16	- 1
259	Chicago, Ill.	163	23	8	—	—	—	5	—	—	3	11	8	—	15	—	—	2	150	- 13
260	Berlin, Md.	13	4	3	3	—	—	—	—	—	—	—	3	2	—	—	—	—	18	+ 5
261	Williamstown, N.J.	133	50	7	—	—	2	7	—	—	2	9	9	5	9	—	—	—	151	+ 18
263	Fulton, N.Y.	27	6	1	—	—	1	6	—	—	1	2	—	3	—	—	—	—	23	- 4
264	Carnegie, Pa.	36	2	4	2	—	—	—	—	—	—	3	2	—	2	—	—	—	37	+ 1
265	Minersville, Pa.	33	3	1	—	—	—	—	—	—	1	3	—	3	3	—	—	—	27	- 6
266	Amsterdam, N.Y.	339	61	7	—	—	—	4	—	—	—	11	10	38	15	—	—	1	328	- 11
267	Westbury, N.Y.	176	57	10	7	—	5	19	5	—	5	4	4	19	13	—	—	—	186	+ 10
268	Frankford, Pa.	149	21	9	1	2	—	7	—	2	—	6	11	17	5	—	—	—	134	- 15
269	Exton, Pa. Org. 5/78	—	111	12	20	—	—	28	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	114	—
270	Jersey City, N.J.	200	29	11	1	2	—	9	3	2	—	12	12	18	9	—	—	1	177	- 23
271	Elmira, N.Y.	241	71	6	2	1	26	5	—	1	26	7	9	19	20	—	—	1	259	+ 18
274	Youngstown, Ohio	111	10	9	2	—	—	1	—	—	—	8	7	4	17	—	—	—	95	- 16
275	Jersey City, N.J.	25	3	1	—	—	—	—	—	—	—	4	—	1	1	—	—	—	23	- 2
276	Ambridge, Pa.	249	59	12	3	1	—	16	1	1	—	22	19	3	27	—	—	—	235	- 14
277	Hartford, Conn.	539	32	26	7	5	25	44	1	5	25	23	24	47	11	—	—	2	452	- 87
278	Wilkes Barre, Pa.	56	9	4	—	1	2	4	—	1	2	1	10	1	—	—	—	—	53	- 3
279	Zanesville, Ohio	16	4	3	—	—	—	—	—	—	—	—	4	2	1	—	—	—	16	—
280	Scranton, Pa.	42	1	5	—	—	—	—	—	—	—	8	2	2	4	—	—	—	32	- 10
281	Bayonne, N.J.	158	29	20	2	6	—	19	—	7	—	13	12	9	11	—	—	2	142	- 16
282	Wilkes Barre, Pa.	65	10	3	1	—	2	2	—	—	2	3	3	4	9	—	1	—	57	- 8
283	Auburn, N.Y.	166	32	5	1	—	—	1	—	—	—	1	6	13	20	—	—	1	162	- 4
284	E. St. Louis, Ill.	123	3	9	—	—	—	4	—	—	2	5	9	4	37	—	—	—	74	- 49
285	Rochester, N.Y.	95	12	3	3	1	—	9	—	1	—	—	—	4	—	—	—	—	100	+ 5
286	Jersey City, N.J.	99	4	5	—	—	1	1	—	—	1	10	4	2	2	—	—	1	88	- 11
287	Jersey City, N.J.	286	47	25	2	1	1	24	6	1	1	23	15	17	15	—	—	3	257	- 29
288	Bethlehem, Pa.	109	10	7	—	—	2	—	—	—	2	13	7	4	4	—	—	—	98	- 11
289	Rochester, N.Y.	118	2	5	—	—	—	1	6	—	—	8	3	6	6	—	—	1	94	- 24
290	Curtis Bay, Md.	86	8	3	—	1	—	2	2	1	—	7	1	1	9	—	—	—	75	- 11
291	Cleveland, Ohio	115	22	11	18	2	—	10	4	2	—	13	8	7	12	—	—	—	112	- 3
292	Detroit, Mich.	670	58	57	2	9	2	18	9	9	4	46	55	33	51	—	—	—	573	- 97
293	Brooklyn, N.Y.	255	53	40	—	2	3	45	8	2	3	6	21	14	13	—	—	—	241	- 14
294	Rahway, N.J.	9	6	—	—	1	—	—	—	1	—	1	—	—	1	—	—	—	13	+ 4
295	Akron, Ohio	266	16	21	—	3	—	16	—	3	1	13	23	18	13	—	—	1	218	- 48
296	New Kensington, Pa.	83	2	6	—	—	—	1	—	—	—	8	4	1	3	5	—	—	69	- 14
297	Barnesboro, Pa.	24	3	—	—	—	—	—	—	—	2	1	—	1	—	—	—	—	23	- 1
299	Buffalo, N.Y.	28	2	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—	3	1	—	—	—	23	- 5
301	Chicago, Ill.	163	21	7	12	—	—	7	4	—	—	17	4	5	6	1	1	2	156	- 7
302	Jackson, Mich.	7	1	2	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	8	+ 1
303	Flint, Mich.	95	13	—	—	1	4	1	—	1	4	2	4	15	10	1	—	1	74	- 21
304	Buffalo, N.Y.	138	17	5	—	—	—	—	—	—	—	5	7	10	9	—	—	—	129	- 9
305	Mahonoy City, Pa.	285	53	6	—	2	—	3	6	2	6	9	12	5	13	7	—	—	283	- 2
306	Linden, N.J.	44	5	3	—	—	—	1	—	—	—	4	2	3	4	4	—	—	34	- 10
307	Boston, Mass.	174	35	3	8	—	—	6	—	—	—	3	2	14	2	—	—	1	192	+ 18
308	E. St. Louis, Ill.	25	—	5	—	—	—	—	—	—	—	10	5	—	3	2	—	—	10	- 15
309	Saginaw, Mich.	25	2	—	—	—	—	1	—	—	—	3	—	—	2	—	—	—	21	- 4
311	Jessup, Pa.	15	13	—	8	—	—	—	—	—	—	4	1	1	—	1	—	—	29	+ 14
312	So. Plainfield, N.J.	28	9	1	—	—	—	—	2	—	—	3	1	1	1	—	—	—	30	+ 2
313	Smithmill, Pa.	20	1	3	—	—	—	—	1	—	—	2	5	—	3	—	—	—	13	- 7
316	Rochester, N.Y.	519	143	23	4	3	—	31	2	3	1	31	16	75	21	—	—	2	510	- 9
317	Syracuse, N.Y.	90	12	4	—	1	4	—	—	1	4	4	5	6	7	5	—	1	78	- 12
318	Northampton, Pa.	48	5	3	3	—	—	—	—	—	—	4	3	1	1	—	—	—	50	+ 2
319	Nanticoke, Pa.	36	3	1	—	—	—	—	7	—	—	9	1	1	1	1	—	—	20	- 16
320	Baltimore, Md.	350	55	10	—	5	—	7	—	5	1	13	18	11	24	3	4	5	329	- 21
321	Phoenixville, Pa.	167	13	10	—	—	—	5	10	—	—	5	11	11	—	2	—	—	146	- 21
322	Newark, N.J.	43	8	1	6	1	—	4	—	1	1	6	1	—	6	—	—	1	39	- 4
323	Kansas City, Kans.	106	2	13	—	—	—	5	—	—	—	8	8	4	18	1	—	—	77	- 29
324	Philadelphia, Pa.	76	14	3	1	—	—	5	—	—	—	5	3	3	3	—	—	—	75	- 1
325	Brooklyn, N.Y.	312	15	22	7	5	1	18	11	5	2	22	15	22	19	7	—	4	237	- 75
327	Hempstead, N.Y.	268	49	29	5	1	8	28	—	1	8	9	28	25	4	—	—	1	256	- 12
328	Cleveland, Ohio	69	7	2	—	—	—	—	—	—	—	5	—	9	3	—	—	—	61	- 8
330	Little Falls, N.Y.	104	10	2	—	—	—	2	—	—	—	4	6	14	5	1	—	—	84	- 20
331	Millville, N.J.	44	42	4	1	—	—	16	—	—	—	10	1	3	2	1	—	—	58	+ 14
332	Raritan, N.J.	69	2	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	2	4	—	—	—	64	- 5
333	Berwick, Pa.	45	6	—	4	—	—	3	—	—	—	3	—	2	—	—	—	—	47	+ 2
334	Cleveland, Ohio	133	11	9	15	—	—	2	—	—	—	14	13	4	12	1	—	—	122	- 11
336	Cleveland, Ohio	335	37	37	—	1	8	33	6	1	8	28	30	3	28	9	—	2	270	- 65
337	Baltimore, Md.	210	38	7	—	3	19	2	—	3	19	8	6	26	4	—	—	2	207	- 3
338	Monessen, Pa.	110	13	8	—	—	—	—	—	—	—	6	6	6	9	—	—	—	104	- 6
339	Philadelphia, Pa.	93	19	5	7	1	—	5	—	1	—	3	8	10	8	—	—	—	90	- 3
340	Newark, N.J.	113	21	5	1	—	6	15	—	—	6	—	1	—	—	—	—	—	124	+ 11
341	Windsor, Ont.	186	57	19	—	1	—	4	—	1	—	14	17	25	17	—	—	1	184	- 2
342	Carteret, N.J.	91	8	5	5	1	1	4	6	1	1	6	8	7	—	1	—	—	77	- 19
343	Rochester, N.Y.	121	9	11	—	1	—	2	—	1	—	10	6	22	13	2	—	—	86	- 35
345	Minneapolis, Minn.	240	28	6	1	8	15	9	2	8	15	13	6	4	17	6	—	2	216	- 24
346	Cleveland, Ohio	272	45	20	—	—	—	49	5	—	—	8	12	12	8	1	—	1	241	- 31
347	Millville, N.J.	138	95	1	7	—	—	15	7	—	—	4	1	12	7	1	—	1	193	+ 55
348	Youngstown, Ohio	178	8	22	—	—	—	5	—	—	—	16	22	3	16	2	—	—	144	- 34
349	Manville, N.J.	235	43	3	61	—	13	5	1	—	13	7	8	17	6	—	—	2	296	+ 61
350	Stamford, Conn.	165	18	4	6	1	—	5	—	1	—	12	10	20	5	2	—	1	138	- 27
351	Niagara Falls, N.Y.	19	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1	6	—	—	—	—	9	- 10
352	Chester, Pa.	200	31	7	2	—	—	11	1	—	—	15	9	3	6	3	—	—	192	- 8
353	New Brunswick, N.J.	252	43	25	114	2	2	36	12	2	2	12	21	10	9	2	—	4	328	+ 76
354	Omaha, Neb.	92	10	6	—	3	—	5	1	3	—	4	11	15	5	1	1	—	65	- 27
355	St. Joseph, Mo.	98	4	8	—	—	—	—	—	—	—	11	14	5	4	4	—	—	72	- 26
356	Omaha, Neb.	147	12	6	—	3	1	7	—	3	2	5	7	18	9	—	—	—	118	- 29
357	Northumberland, Pa.	10	—	1	—	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	7	- 3
358	Cleveland, Ohio	130	25	16	—	—	1	22	1	—	1	9	5	2	11	—	—	1	120	- 10
360	Buffalo, N.Y.	230	69	6	2	1	1	10	1	1	3	4	10	14	20	1	—	2	243	+ 13
361	New York, N.Y.	511	43	79	2	2	10	50	26	2	10	61	42	52	22	3	1	1	377	-134
362	Bristol, Pa.	212	24	14	1	—	—	22	8	—	—	6	9	7	20	3	2	—	174	- 38
363	Olean, N.Y.	30	—	4	—	—	—	—	—	—	—	7	3	1	2	—	—	—	21	- 9
364	Cleveland, Ohio	293	23	29	1	2	—	10	1	2	—	28	23	4	22	11	—	1	246	- 47
367	Rochester, N.Y.	464	25	25	5	—	—	16	1	—	—	29	22	52	50	11	—	2	336	-128
368	Miami, Fla.	131	15	12	14	1	5	18	4	1	5	8	9	4	4	—	—	—	125	- 6
369	Palmerton, Pa.	67	21	6	—	1	—	6	—	1	—	9	7	1	1	—	—	—	70	+ 3
370	New Heven, Conn.	64	7	7	3	2	—	1	—	2	—	5	7	8	3	1	—	—	56	- 8
371	Newark, N.J.	381	51	30	2	2	—	24	9	2	—	19	21	26	9	4	1	5	346	- 35
372	Plainfield, N.J.	373	51	17	5	8	—	17	8	8	1	8	12	27	19	—	—	2	352	- 21
373	St. Louis, Mo.	56	18	15	—	—	—	3	5	—	—	8	10	[illegible]	4	3	[illegible]	—	56	—
374	Boston, Mass.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	—	—	[illegible]	—	—	—	[illegible]	[illegible]	44	11	[illegible]	—	1	[illegible]	- 44
375	Philadelphia, Pa.	383	91	6	5	—	2	16	19	—	2	21	22	10	6	3	—	2	386	+ 3
376	Lublin, Wisc.	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	—	4	—	—	—	5	- 7
377	St. Petersburg, Fla. org. 5/80	—	14	—	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	38	—
378	Woodbine, N.J.	24	21	3	—	—	4	8	—	—	5	2	—	1	1	—	—	—	35	+ 11
379	Chicago, Ill.	904	108	71	5	3	—	19	11	3	—	78	45	67	99	19	—	2	748	-156
380	Orlando, Fla.	29	4	—	6	—	—	2	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	35	+ 6
382	Frackville, Pa.	84	11	—	—	1	—	6	1	1	1	4	3	—	—	—	—	—	80	- 4
383	Brodgeport, Pa.	201	18	10	8	—	—	6	—	—	—	13	16	5	7	1	—	2	187	- 14
385	Minneapolis, Min.	358	21	16	—	1	1	8	1	1	1	22	4	19	21	—	—	5	315	- 43
386	Sharon, Pa.	75	3	1	—	1	2	2	—	1	2	3	1	—	7	1	—	—	65	- 10
387	Willimantic, Conn.	181	26	6	—	2	—	21	—	2	—	4	14	15	1	—	—	—	158	- 23
389	Lehighton, Pa. Org. 11/79	—	34	8	4	1	—	10	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	36	—
390	Bristol, Conn.	46	3	6	—	—	—	1	—	—	—	5	1	1	2	1	—	—	44	- 2
391	Vernon, B.C.	13	—	7	—	—	—	10	2	—	—	—	1	4	—	—	—	—	3	- 10
394	Mahwah, N.J.	27	4	4	1	—	—	—	—	—	—	2	3	2	—	—	—	—	29	+ 2
395	Palatine, Ill.	82	7	2	6	—	—	4	4	—	1	—	2	1	—	—	—	2	83	+ 1
397	Philadelphia, Pa.	376	38	24	—	2	25	24	7	2	25	22	6	43	13	3	—	1	319	- 57
399	Chicago, Ill.	303	56	14	6	2	—	9	2	2	—	12	27	23	17	2	—	4	283	- 20
400	Bismarck, N.D.	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	—
401	Scarborough, Ont. Org. 5/78	—	152	3	2	—	—	43	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	114	—
402	Etobicoke, Ont.	244	10	7	—	1	13	22	3	1	13	5	23	2	2	2	—	4	198	- 46
404	Moose Jaw, Sask.	24	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	4	—	—	—	—	20	- 4
406	Olyphant, Pa.	213	17	5	—	1	—	—	—	1	—	16	9	10	23	1	—	1	175	- 38
407	Toronto, Ont.	336	41	8	1	2	—	36	2	2	—	4	19	4	—	—	—	12	309	- 27
408	Toronto, Ont.	134	1	8	2	—	—	17	—	—	—	5	10	3	—	—	—	5	105	- 29
409	Dunmore, Pa.	64	12	—	—	—	—	6	—	1	1	2	3	—	2	1	—	—	61	- 3
411	Toronto, Ont.	63	—	1	—	—	—	5	—	—	—	1	3	1	—	—	—	—	54	- 9
412	Thorold, Ont.	69	9	—	1	—	—	6	2	—	—	1	7	3	—	—	—	—	60	- 9
413	Irvington, N.J.	45	1	8	—	—	—	—	—	—	1	13	9	1	1	1	—	—	28	- 17
414	New Haven, Conn.	272	31	19	—	2	—	14	—	2	—	12	20	22	9	2	—	1	242	- 30
415	Chatham, Ont.	25	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	25	—
416	Hamilton, Ont.	92	10	—	2	—	—	20	—	—	—	2	3	—	—	—	—	—	79	- 13
417	Jeffersonville, Ind.	37	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	38	+ 1
418	Toronto, Ont.	150	10	2	1	—	—	6	—	—	—	4	6	12	—	—	—	—	135	- 15
419	Regina, Sask.	35	—	10	—	—	—	16	2	—	—	—	3	—	—	—	—	2	22	- 13
421	Regina, Sask.	88	58	1	—	1	3	11	—	1	3	—	2	—	—	—	—	6	128	+ 40
422	Philadelphia, Pa.	227	72	3	22	1	5	13	19	1	5	8	9	9	7	—	—	—	259	+ 32
423	Chicago, Ill.	376	67	35	8	2	21	27	8	2	22	26	49	17	22	—	—	1	335	- 41
424	Philadelphia, Pa.	117	21	1	15	1	—	3	—	1	—	3	6	3	5	—	—	—	134	+ 17
425	Chicago, Ill.	41	3	5	—	2	—	3	3	2	—	2	2	—	9	—	—	—	30	- 11
426	Saul Ste Marie, Ont.	31	6	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	34	+ 3
427	St. Catherines, Ont.	277	39	8	8	2	—	7	—	2	—	9	12	37	6	—	—	1	260	- 17
428	Kenora, Ont.	11	—	—	—	—	—	—	2	—	—	1	1	—	—	—	—	—	7	- 4
429	Freeland, Pa.	16	1	—	—	—	—	1	—	—	—	1	—	—	1	—	—	—	14	- 2
430	Philadelphia, Pa.	442	65	10	21	—	6	38	7	—	6	17	19	16	4	1	—	5	431	- 11
431	Sydney, N.S.	14	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	1	2	—	—	—	—	11	- 3
432	Toronto, Ont.	1047	65	55	1	3	—	70	2	3	—	67	72	126	35	—	—	10	786	-261
433	Babylon, N.Y.	41	3	7	—	—	—	1	—	—	—	7	4	—	—	—	—	—	39	- 2
434	Montreal, Que.	328	110	9	2	3	1	27	4	3	1	5	19	19	27	—	1	12	335	+ 7
435	New York, N.Y.	35	5	5	—	—	—	3	5	—	—	3	9	2	11	—	—	—	12	- 23
437	Rochester, N.Y.	250	27	9	2	—	—	7	26	—	—	8	11	23	3	—	—	3	207	- 43
438	Easton, Pa.	35	11	—	—	—	3	—	—	—	3	1	—	1	2	1	—	—	41	+ 6
439	Sudbury, Ont.	240	24	12	—	2	—	13	7	2	—	5	15	28	4	—	—	4	200	- 40
440	Toronto, Ont.	233	6	6	—	2	8	21	—	2	8	6	14	13	3	1	2	17	168	- 65
441	Fort William, Ont.	186	29	6	—	—	1	5	1	—	1	6	5	25	3	2	—	3	171	- 15
442	Toronto, Ont.	80	5	6	90	—	5	33	5	—	5	5	12	10	1	—	—	—	115	+ 35
443	Rouyn, Que.	36	—	1	—	—	—	2	1	—	—	1	2	1	—	—	—	1	29	- 7
444	Saskatoon, Sask.	201	38	1	2	2	4	14	4	2	4	2	12	4	—	—	3	1	202	+ 1
445	Winnipeg, Man.	389	194	9	8	1	—	55	1	1	—	15	9	12	5	3	—	10	490	+101
446	Kirkland Lake, Ont.	22	9	—	—	—	—	2	—	—	—	4	1	4	—	—	—	—	20	- 2
448	Montreal, Que.	162	15	1	—	—	—	4	1	—	—	14	4	3	—	—	—	2	150	- 12
450	New York, N.Y.	120	24	5	—	—	—	4	5	—	—	2	3	16	2	—	—	—	117	- 3
451	Grimsby, Ont.	169	35	2	—	1	25	—	1	1	25	3	7	21	5	—	2	2	165	- 4
452	E. Chicago, Ind.	160	20	6	2	—	—	4	—	—	—	3	8	6	13	3	—	—	151	- 9
453	Toronto, Ont.	10	2	3	—	—	—	—	—	—	—	2	1	3	—	—	—	—	9	- 1
454	St. Cstherines, Ont.	111	16	1	—	3	2	1	—	3	2	3	3	24	1	—	—	—	96	- 15
455	New York, N.Y.	105	4	11	3	3	—	10	12	3	—	5	3	4	6	—	—	—	83	- 22
456	Timmins, Ont.	70	2	1	—	—	—	2	—	—	—	—	7	4	—	—	—	1	59	- 11
457	New York,N.Y.	126	8	6	—	4	—	2	7	4	—	10	1	11	4	1	—	—	104	- 22
458	Hamilton, Ont.	243	55	9	108	—	19	19	5	—	19	2	25	15	2	—	—	—	347	+104
459	Hillside, N.J.	45	2	3	6	—	1	—	—	—	1	2	3	2	2	1	—	—	46	+ 1
460	London, Ont.	172	23	9	2	—	—	16	4	—	—	4	11	7	2	1	—	1	160	- 12
461	Welland, Ont.	92	2	4	—	—	—	3	3	—	—	2	1	12	1	—	—	—	76	- 16
462	Hamilton, Ont.	86	3	—	5	—	—	2	—	—	—	1	4	3	—	—	—	2	82	- 4
463	Windsor, Ont.	55	1	—	—	—	—	2	—	—	—	1	2	1	1	—	—	—	49	- 6
464	Oshawa, Ont.	181	10	4	1	—	—	1	—	—	—	8	14	21	5	—	—	—	147	- 34
465	Lachine Que.	253	29	2	8	5	—	23	2	5	—	1	12	19	3	—	—	—	292	+ 39
466	Brantford, Ont.	84	7	1	—	1	—	1	—	1	—	5	3	19	3	1	—	—	60	- 24
467	Johnstown, Pa.	31	11	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	41	+ 10
468	Niagara on the Lake, Ont.	98	19	20	—	2	3	17	—	2	3	2	10	2	—	—	—	—	106	+ 8
469	Toronto, Ont.	170	5	3	4	—	—	1	—	—	—	21	3	6	7	—	—	1	143	- 27
470	Long Branch, Ont.	18	2	2	—	—	—	5	—	—	2	—	3	6	—	—	—	—	6	- 12
471	Montreal, Que.	275	18	10	2	—	—	5	3	—	—	14	12	61	17	—	—	7	186	- 89
472	Chicago, Ill.	195	27	4	—	—	—	3	3	—	—	9	3	14	9	—	—	2	183	- 12
473	Montreal, Que.	276	18	8	1	4	—	2	3	4	—	12	6	41	4	—	—	5	230	- 46
474	Montreal, Que.	63	18	1	1	4	—	11	1	4	1	—	—	1	—	—	—	5	64	+ 1
475	Montreal, Que.	34	8	—	3	1	1	7	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	38	+ 4
476	Hudson, N.Y.	42	1	2	—	—	—	—	—	—	—	2	1	1	8	—	—	—	33	- 9
477	Hudson, N.Y.	31	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	—	6	—	—	—		22	- 9
479	Philadelphia, Pa.	78	19	1	4	—	—	8	15	—	—	3	3	7	2	—	—		64	- 14
480	Sarnia, Ont.	44	—	—	2	—	—	—	—	—	—	1	5	4	1	—	—	—	35	- 9
481	Carnegie, Pa.	128	13	3	—	—	—	2	—	—	—	11	4	6	2	—	—	—	119	- 9
484	Utica,N.Y.	339	12	1	—	—	—	14	4	—	—	5	15	18	5	2	—	1	288	- 51
485	New York, N.Y.	30	3	—	—	—	—	1	11	—	—	1	2	—	—	—	—	—	18	- 12
486	San Francisco, Cal.	115	2	12	2	—	1	14	4	—	1	3	11	12	1	—	—	—	86	- 29
487	St. Paul, Minn.	75	1	3	9	—	—	1	2	—	—	—	5	5	11	4	—	—	60	- 15
488	Phoenix, Ariz.	57	8	1	30	2	—	—	—	2	—	5	1	4	4	—	—	1	81	+ 24
489	New York, N.Y.	143	40	14	7	1	1	50	—	1	3	5	8	3	—	—	—	—	136	- 7
490	Irvington, N.J.	71	21	3	—	1	—	7	—	1	—	1	10	4	1	—	—	—	72	+ 1
491	Lethbridge, Alta	12	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	12	—
492	Ottawa, Ont.	96	8	1	1	2	—	4	2	2	—	3	2	4	1	1	—	2	87	- 9
493	North Battleford, Sask.	25	—	—	—	—	—	2	2	—	—	—	6	—	—	—	—	—	15	- 10
494	dauphin, Man.	25	—	3	—	—	—	12	—	—	—	1	3	1	—	—	—		11	- 14
495	Winnipeg, Man.	54	—	2	—	2	—	5	4	2	—	4	3	7	4	—	—	—	29	- 25
496	Seattle, Wash.	27	13	4	4	—	1	—	—	—	2	—	8	—	6	—	—	—	33	+ 6
497	edmonton, Alta	108	2	6	6	1	8	6	—	1	8	5	12	11	8	7	—	5	68	- 40
498	Vancouver, B.C.	76	6	3	2	1	—	4	1	1	—	—	8	20	1	—	—	2	51	- 25
499	South Bend, Ind.	14	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	1	—	—	—	13	- 1
500	Calgary, Alta	45	2	—	—	1	—	2	—	1	—	1	—	1	—	—	—	1	42	- 3
501	Chisholm, Minn.	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1	—	—	—	5	- 2
502	Hafford, Sask.	85	14	3	17	2	—	15	—	2	—	1	3	6	1	—	—	—	93	+ 8
503	Edmonton, Alta	85	14	4	2	3	—	—	1	3	—	6	5	15	2	2	—	3	71	- 14
504	Leamington, Ont.	32	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	.	6	1	—	—	—	26	- 6
505	Canora, Sask.	53	28	7	—	—	—	10	—	—	—	—	10	—	—	—	—	—	68	+ 15
506	Amherstburg, Ont.	53	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1	2	6	2	1	—	—	42	- 11

Володимир Сохан — головний секретар, на вступі свого додаткового звіту висловив вдоволення, що Конвенція почалося впорядку, проведено реєстрацію делегатів, вибрано Президію та комісії Конвенції. Це все доказує, що недомаганням Головної Канцелярії є те, що делегати отримали звіти щойно при реєстрації. Але, на жаль, звіти приходили дуже пізно, тому вони й були пізно видруковані. Попросив, щоб у вільному часі делеґати постаралися прочитати ті звіти, що допоможе їм належно оцінити працю Головного Екзекутивного Комітету і Головного Уряду, його досягнення, як теж недомагання. В його друкованому звіті є декілька розділів, на які він просить звернути особливу увагу.

Рекордовий, тобто секретарський Відділ має два основні завдання — оформити забезпечення (грамоту) кожного члена і дати повну службу всім членам, секретарям і організаторам, як теж служити вірно своїй установі, своїй громаді та своєму українському народові. У його надрукованому звіті подано, які обов'язки головного секретаря і кермованого ним Відділу, що було зроблено на протязі чотирирічної каденції, що нового введено у діловодство УНСоюзу, а теж чого не пощастило зробити в минулій каденції.

З огляду на те, що праця Головної Канцелярії є тісно пов'язана з працею секретарів у терені, які є представниками УНСоюзу і його „воїнами на фронті", він складає щиру подяку всім тим, які несуть тягар союзової праці в терені та без яких Союз не міг би похвалитися тими здобутками і тим, що він є тепер такий великий і сильний та так шанований в українській громаді. У своєму надрукованому звіті він пошанував тих секретарів і головних урядовців, які в минулій каденції відійшли з цього світу та поменшили ряди працівників, яких УНСоюзові чим раз більше бракує для праці в Америці та для допомоги братам і сестрам в Україні. Ключем до успіху є людина, тобто, що без секретаря чи організатора в терені важко є розгорнути ширше працю, важко робити поступи. Звернувся з проханням до присутніх, щоб вони допомогли підшукати таких людей до праці, яких можна б вишколити і передати їм в майбутньому УНСоюз. Кінчаючи своє слово, зложив усім, починаючи з членів Головного Уряду і кінчаючи на секретарях і відділових урядовцях, подяку за їхню щиру і віддану працю для добра великої установи — Українського Народного Союзу, його членів і українського народу.

Свій додаток до звіту він також подав по-англійськи.

Звіт головного касира Уляни Дячук

Приготовляючися до звіту на 30-ту Конвенцію, прийшлося ще раз перечитувати мій звіт на попередню 29-ту Конвенцію, як також три звіти на Річні Наради Головного Уряду у чергових роках. У звіті для минулої Конвенції я висловлювала побоювання деяких економістів про можливість зросту інфляції до 8-9% річно, а то і більше. Чергові мої звіти виявили, що, на жаль, сповнилися найбільш песимістичні побоювання, бо у 1979 р. інфляція цін дійшла до 12.4%. Рік 1979 приніс надзвичайно високий зріст на всі засадничо-підставові речі першої потреби, в першу чергу через зріст цін на пальне (газоліну), яку продуценти постійно підносили у ціні. Для припинення інфляції Федеральний Резервовий Банк підносив відсоткову стопу від грошей, що їх банки у нього позичають, що з черги спричинювало зріст відсоткової стопи всіх родів позичок.

Великі коливання у відсотковій стопі проявлялися у всіх родах інвестицій. У гіпотечних позичках відсоткова стопа зросла від 10% до 17¾% у 1981 р., а тепер устабілізувалася поміж 16% і 17% і немає вигляду на скорий спад.

Бонди середньої оцінки дійшли до 16½% і за чотири роки подвоїли відсоткову стопу, а підставова відсоткова стопа банків, дійшовши до рекордової висоти 21½% у грудні 1980 р., в пересічному дала 18% у 1981 р. Тепер зупинилася на 16½%. Високі відсотки спричинили застій в автомобілевій індустрії та всіх інших індустріях, які їй постачають матеріяли чи частини. Відсотки майже зовсім здержали будівельну індустрію і нема вигляду на зміну на краще (кажуть економічні експерти), аж відсоткова стопа від гіпотечних позичок обнизиться принайменше до 14%.

Нема сумніву, отже, що високі відсотки спричиняють поважні економічні проблеми, але найбільші проблеми витворює непевність, куди відсоткова стопа та економія взагалі попрямує та де вона опиниться за шість, чи 12 місяців від тепер.

Новий економічний плян президента Реґена, який базується на трирічному зменшенню податків для стимулювання економії, спершу на початку 1981 р. викликав великий ентузіязм, але скоро деякі економісти до нього охололи, коли цей плян не приніс швидких, сподіваних результатів.

Хоча протягом цілого 1981 року як інфляція, так і відсоткова стопа та ціла економія поступово сповільнялася, що вказувало б на впадок відсотків, експерти уважають, що рекордово високі державні бюджети та побоювання вищих податків впливають на вдержання високих відсотків.

Високі відсотки не дозволили УНСоюзові старатися про тривку гіпотечну позичку на нашім будинку. Не маючи такої позички, ми не могли звільнити грошей на побудову приміщень для сеньйорів.

Працюючи в часах великої інфляції, ми старалися якнайощадніше адмініструвати видатками, а наше майно інвестувати в такий спосіб, щоб воно приносило якнайбільшу відсотки.

Фінансовий звіт за чотири роки з 1978 по 1981, який подаю до розгляду цій Конвенції, є дуже детальний. Все ж таки, не все можуть виявити ці довгі колони цифер. Щоб їх як слід проаналізувати, а опісля оцінити, я старалася зробити детальні пояснення до звіту. Для тих, що не зацікавлені у цифрах ці пояснення можуть дати повний образ фінансового стану нашої організації.

ПРИБУТКИ

Чотирирічні прибутки осягнули загальну суму $ 28,212,000.

Порівнюючи з попереднім конвенційним звітом, вони були на $ 4,774,280 або 20% більші.

Найбільшою сумою у прибутках була загальна сума зібраних вкладок у висоті $ 12,078,118, яка дала 43% всіх прибутків. Для порівняння, сума вкладок з років 1974-1977 виносила $ 12,081,371, тобто була на $ 3,253 більша.

Річна збірка вкладок вагалася поміж сумою $ 3,079, 946, зібраною у 1978 році, та сумою $ 2,942,404 з 1980 року. Пересічна сума виносила $ 3,019,529. Річні збірки вкладок не зростали, як бажалося б, у першій мірі з причини зменшення числа активних членів, тобто тих, які платять вкладки, та з огляду на популярність дешевших поліс.

Статистика активних членів за роки вказує

що в 1981 році	втрачено		1854	активних	членів
" " 1980	"	"	1750	"	"
" " 1979	"	"	1794	"	"
" " 1978	"	"	1033	"	"
Разом			6431		

Взявши до уваги, що пересічна сума річної вкладки виносить приблизно $ 30.-, у вкладках за чотири роки 1978-1981 ми втратили $ 192,930.

Відсотки від інвестицій дали прибутки у висоті $ 10,282 629, що було на $ 3,214,092 або 45% більше, чим у попереднім чотирирічнім періоді.

Із загальної суми всіх відсотків від інвестицій 81% прападає на відсотки від бондів, понад 9% на відсотки від позички на нашім домі, дальших 8% на відсотки від гіпотечних позичок, а решта 2% на відсотки від уділів, банкових конт і позичок на грамотах членів.

Зріст відсотків від бондів від 1978 по 1981 р. дав $ 673, 920, або 38%. Завдячуємо його вищій відсотковій стопі, на яких бонди продавано, постійній виміні низько-відсоткових на високовідсоткові бонди, як також тому, що збільшено інвестиції в бондах.

Прибутки книгарні і друкарні дали суму $ 3,147,678, а Союзівки $ 2,076,474. У дальшій частині цього звіту є подана детальна аналіза прибутків друкарні „Свободи" і Союзівки.

З огляду на це, що у звітових роках УНСоюз продав усі реальності, за винятком Союзівки, чинші від реальностей впали з $ 31,511 у 1978 р. до $ 961.00 у 1981 р.

У рубриці різних прибутків в пожертвах до Фондів Братських, у роках 1980 і 1981 є подані суми $ 30,555 і 35,016. Це є загальні впливи з продажу рідзвяносвяточних карток, з яких чистий дохід був приділений на стипендії для потребуючої союзової молоді.

У 1978 р. до каси УНСоюзу вплинув також спадок пок. члена Йосипа Волка у висоті $ 88,075. Покійний записав майже ціле своє майно на виплату стипендій для потребуючої молоді. Гроші ці ульоковано у бондах, а з відсотків від них виплачується кожнорічно стипендії для молоді.

До Фонду Наглої Потреби вплинуло пожертв на суму $ 39,033. З цієї суми члени зложили своїми дивідендовими чеками суму $ 22,250.00, а $ 16,750 одержано з провадження мешканевого дому.

З продажу англомовної Енциклопедії Українознавства за чотири роки одержано суму $ 58,660.

ВИДАТКИ

Загальна сума всіх видатків за роки 1978-81 виносила $ 23,836,541.

Видатки вагалися від $ 5,710,254 у 1978 р. до $ 6,459,308 у 1981 р. Зріст у видатках за чотири роки був у висоті $ 3,812,914 або на 19%.

ВИПЛАТИ ЧЛЕНАМ

Всі виплати членам виносили загальну суму $ 10,423,156 у пересічному по $ 2,605,789 річно.

У попереднім чотирирічю ці виплати виносили суму $ 9,493,590 на $ 929,566 або 9.8% менше.

Загальна сума посмертних виплат виносила $ 3,099,880. Річні виплати вагалися від $ 759,592 у 1981 році, до $ 792,745 у 1979 р., і не виказували спеціяльних вагань. Усіх посмертних виплат було 3609.

Найбільший зріст виказали виплати грошевого звороту, тобто звороту нагромадженої резерви при продажу грамот у висоті $ 1,391,505. Таких грошевих зворотів було 3818, по роках: у 1978 р. - 853, 1979 р. -859, у 1980 р. - 970 та 1981 - 1136.

Від 1978 по 1981 рік грошеві звороти зросли на $ 180,810 або на 63%. Коли порівняти загальні суми виплачених грошевих зворотів у попередніх чотирьох роках 1974-1977 із роками цього звіту, то їх виплачено на суму $ 402,955 або на 41% більше.

Виплати дозрілих вивінувальних грамот виказали загальну суму $ 3,636,813, у пересічному по $ 909,203 річно, що є значно більше, як в американських братських організаціях, в яких вивінувальні грамоти мають значно меншу популярність, як в українських установах.

ДИВІДЕНДА

Загальна сума виплаченої дивіденди осягнула $ 2,146, 244, або пересічно $ 536,561 на рік. Дивіденда зростала з року на рік, від $ 509,260 у 1978 р. до $ 578,557 у 1981 р.

У звітовому часі виплачено $ 291,905 або на 16% більше дивіденди, чим у попереднім чотирирічнім періоді.

Окрема таблиця у цьому звіті показує виплату дивіденди по рокам, від 1933 року почавши. За 49 років виплачено членам дивіденди на поважну суму $ 11,001,442. На рік 1982 встановлена до виплати чергова сума $ 590,000, що дасть вже разом $ 11,592,442 досі виплачених дивіденд.

Наша схема виплати дивіденди не є дуже скомплікована, спираючися тільки на роках важности грамот і сумі забезпечення та не беручи до уваги висоти вкладок, чи нагромадженої резерви. Від років ми свідомі того, що ця схема не є справедлива до всіх родів забезпечення і що вона вимагає ґрунтовної перевірки.

Першу аналізу наших 9 головних родів грамот забезпечення переведено в 1979 р. Ця аналіза ствердила, що:

Старші роди забезпечення найбільш правдоподібно причинилися до зросту надвишки резерви і їм належиться приділювати значно більшу дивіденду, як до цього часу. Перегрупувавши старші роди забезпечень у групи з вищими і нищими вкладками, належиться підносити їм дивіденду, незалежно від віку грамот.

Нові кляси забезпечення треба також поділити на дві категорії, з нищими і вищими вкладками, але підвишку дивіденди зосереджувати на грамотах з довгим віком, бо в раніших роках ці грамоти одержували неспівмірно високу дивіденду.

Ідучи за цими вказівками, в 1981 р. виплачено значно вищу дивіденду тим членам, що були забезпечені 20 років і довше.

В 1981 р. актюарна фірма, яку уповноважнено виготовити зміну дивідендової схеми, закінчила свою працю. На підставі нових табель, ріжних для кожної кляси забезпечення, встановлено дивіденду відповідно до віку грамоти, суми забезпечення, висоти вкладок та грошевої вартости. Цю нову висоту дивіденд буде можна начислювати, почавши від 1983 року.

Дивіденда буде виплачувана від другого року членства, як до теперішнього часу, але початкуюча сума буде значно менша як та, яку нові члени досі діставали. У пізніших роках сума дивіденди буде значно вища від тієї, яку дотепер ми платили. Загальна сума дивіденди збільшиться відразу на $ 100,000. Початкуючі нижчі суми дивіденди відноситимуться до нових грамот і жаден член не діставатиме меншої дивіденди, як одержував у попередніх роках.

ІНВЕСТИЦІЙНІ ВИПЛАТИ І АМОРТИЗАЦІЯ

Цих виплат було на суму $ 455,958, з чого $ 60,724 припало на покриття втрат від гіпотечних позичок. В 1978 році списано до втрати три малі гіпотечні позички на Бронксі, Н.Й., на суму $ 16,140. Рік пізніше списано до втрати позички на будинку при Вайс евеню на Бронксі, Н.Й., в сумі $39,066 та продано гіпотечну позичку на домі при Гавстон вулиці в Мангаттені з втратою $ 5,516.00.

При виміні бондів втрачено суму $ 155,518. Ця втрата повернеться з вищих відсотків від бондів, в яких інвестовано гроші з продажу бондів.

Видатки друкарні „Свободи" дали за чотири роки суму $ 3,145,000, а Союзівки понад $ 2,035,000. Детальна аналіза предложена в дальшій частині цього звіту.

УНСоюз виплатив за чотири роки „Свободі", для вдержання видавництва суму $ 1,686,693. Причини цих зростаючих виплат є подані в аналізі фінансового стану „Свободи".

КОШТИ ГОЛОВНИХ СОЮЗОВИХ ЗАСІДАНЬ

Таких коштів було у загальній сумі $475,877. Кошти попередньої 29-ої Конвенції виносили суму $ 337,670 і вони збільшилися на 12%. Відбулися три Річні Засідання Головного Уряду, та одно піврічне, кошти яких винесли суму $ 109,115. Кошти контроль були у висоті $ 29,090.

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ВИДАТКИ

Загальна сума організаційних видатків осягнула суму $ 1,863,847, що дає в пересічному по $ 465,962 річно. В цій категорії видатків, найбільшу суму становить зворот секретарських коштів у висоті $210,079.

Попередня Конвенція встановила ці звороти у висоті 25% від першорічних вкладок та 9% від вкладок за грамоти від другого року забезпечення. Опісля ці звороти видатків Головний Уряд кожного року збільшував і вони виносять 25% від вкладок нових членів та 10,5% від всіх інших вкладок.

Оголошення і публікації коштували суму $ 194,400. В цій сумі є включені кошти двох фільмів, про які є окремий звіт.

ПЛАТНІ, ПОДАТКИ І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Загальна сума цієї категорії видатків винесла $ 2,420, 850.

Шпитальне забезпечення працівників УНСоюзу і „Свободи" коштувало $ 129,623. Включені в цій сумі є премії за шпитальне забезпечення Блю Крос — Блю Шилд, як і за т. зв. Мейджор Медікел для приблизно 70 працівників УНСоюзу і „Свободи".

У звітовому часі кошти забезпечень у Блю Крос і Блю Шилд, постійно зростали, часом навіть кілька разів до року.

УНСоюз дає працівникам також групове пенсійне забезпечення у Пруденшел Інш. Ко., з якого вже користає 11 осіб. Дальших 11 працівників уже у пенсійному віці і можуть кожночасно побирати пенсію.

Платні чотирьох екзекутивних урядовців, затруднених у Головній Канцелярії, виносили за чотири роки суму $ 412,045. 29-та Конвенція встановила платні екзекутивних урядовців, як слідує: головного предсідника у висоті $ 26,000 та $ 1000. - на репрезентацію, головного секретаря і головного касира по $ 25,000 річно та головного оргнізатора $ 22,000 річно. У випадку вперше обраного екзекутивного урядовця ці платні мали виносити на $ 3,000 менше. Заразом Конвенція ухвалила, що під час чергової чотирирічної каденції, коли б кошти прожитку раптово збільшились, платні можуть бути підвищені Головним Урядом у пропорції до коштів прожитку.

З огляду на високу інфляцію цін та зріст коштів прожитку у 1979 році Головний Уряд ухвалив в травні 1979 року для головного предсідника, гол. секретаря і гол. касира по $ 1,000. - підвишки річно, а для головного організатора $ 2,000. - У відсотковім відношенні підвишка виносила 3.7% для головного предсідника, 4% для головного секретаря і головного касира та 10% для головного організатора. В травні 1980 року, знову з цих самих причин Головний Уряд підвищив платню головного предсідника, головного секретаря і головного касира до $ 28,500, та кошти репрезентації гол. предсідника до $ 1,500. Платню головного організатора встановлено у висоті $ 25,500.

Наради Головного Уряду в червні 1981 встановили 10% підвишки платні всім екзекутивни урядовцям. Три екзекутивні урядовці прийняли тільки 5% підвишки. Платні екзекутивних урядовців є тепер такі:

головний предсідник	.....$30,000 та $ 1,500 на репрезентацію
головний секретар	30,000
головний касир	30,000
головний організатор	28,000
Разом	119,500

За чотири роки платня головного предсідника зросла на суму $ 4,000 або 15.4%, а кошти репрезентації на $ 500.00

Платні головного секретаря і гол. касира на $ 5,000 або 20%.

Платня гол. оргнізатора на $ 9,000.

Платні працівників виносили загальну суму $1,266,996. З огляду на високу інфляцію цін, яка в 1980 осягнула 12.4%, приходилося підвищувати платні працівників у висоті від 7 до 10% у річному відношенні.

КАНЦЕЛЯРІЙНІ ВИПЛАТИ

Усіх канцелярійних виплат було на суму $ 497,601. Збільшення цих виплат було спричинене видатками на друк рідзвяносвяточних карток, коверток і поштових оплат, які то видатки опісля нам з пожертв вповні повертаються.

РІЗНІ ВИПЛАТИ

Кошти актуарія були у звітному часі значно вищі, як у попередньому. У 1980 р. змінено фірму Піт, Марвік, Мітчель на ЦПС Актуарії у Стемфорді, Конн. Передано новій актуарній фірмі також виготовлення нової дивідендової схеми. Крім нормальної належности за виготовлення статистики для річного замкнення і для Канадського Забезпеченевого Уряду, заплачено у 1980 р. попередній фірмі ще також за переведення першої фази зміни дивідендової схеми, що разом дало суму $ 18,130.

У 1981 р. фірма ЦПС Актуарії, крім праць для річних замкнень, тобто оцінки грамот, працювала ще над переробленням наших усіх грамот, щоб зробити їх для членів більш доступними у читанні і для зрозуміння їх постанов. Це вимагають від забезпеченевих компаній майже всі забезпеченеві уряди.

Цій фірмі виплачено в 1981 р. $ 19,972. Кошти канадського книгового експерта за роки 1980 і 1981 виносили суму $ 4,699. На нову вимогу стейту Пеннсильванія ми мусіли найняти в 1981 р. для перевірки нашого майна і діловодства затвердженого публічного книговода, кошти якого виносили $ 3,500. В 1980 р. заанґажовано фірму Белю для переведення студії організаційної праці УНСоюзу та для запропонування нових метод праці, нових кляс і нових способів вишколення продавців. За цю працю і консультації виплачено в 1980 р. суму $ 1,542 а в 1981 р. $ 5, 231.

Протягом років 1978-81 майно і діловодство УНСоюзу двічі перевіряли контролери Забезпеченевого Уряду стейту Ню Джерзі. Згідно з законами стейту Ню Джерзі, такі перевірки мають бути переведені що три роки. Першу перевірку почато в червні 1978 р. і вона тривала майже до кінця даного року. Другу перевірку почато у травні 1981 р. і вона закінчилася у жовтні м.р. Кошти першої перевірки виносили понад $ 26,000, а другої майже $ 29,000.

ДОТАЦІЇ, ДОПОМОГИ, ПУБЛІКАЦІЇ

Річна сума виплат з Фондів Братських зросла від $62, 172 у 1978 р. до $117,234 у 1981 р., тобто за три роки на $55,062 або на 89%. За чотири звітові роки всіх дотацій, допомог і коштів публікацій було на суму $360,907, на $66,022 або 22.4% більше, чим за попередніх чотири роки.

Аналізуючи чотирирічну суму виданих допомог, дотацій і стипендій бачимо, що найбільший зріст був у сумі дотацій і стипендій.

Сума стипендій збільшилася від $16,650 у 1978 р. до $42,432 у 1982, тобто на $25,782, або на 155%. Дотації зросли від $14,053 до $41,530, на $27,477, або 196%.

У звіті є поданий окремий список усіх дотацій та статистика виплачених 527 стипендій на суму $112,950.

Дотації 85 різним організаціям уділено на загальну суму $92,169. Крім цього, „Свобода" звільнила у роках 1980-81 багато організацій від оплат за повні чи частинні сторінки, за їх оголошення чи друкарські праці. Ці кошти покрила каса УНСоюзу сумою $18,307 і їх зараховано до дотацій.

З дотацій УНСоюзу скористали такі організації:

			Всіх дотацій
Виховні орган.		$16,268.57	17.7%
Наукові	"	14,500.00	15.7%
Релігійні	"	12,950.00	14.0%
Громадські	"	12,700.00	13,8%
Молодечі	"	12,500.00	13.6%
Культурні	"	12,400.00	13.5%
Видавництва	"	10,300.00	11.2%
Різні	"	550.00	0.6%
Разом		$92,168.57	

На різні спортові акції, як тенісові, плавацькі, відбиванкові, кругольні змагання та для піддержки спортових клюбів при Відділах УНСоюзу виплачено суму $20,860.

Хворим членам по більшості тим, що хворіють на хронічні недуги, уділено допомог в загальній сумі $86,865.

З Фонду Наглої Потреби виплачено пожертв на суму $15,332. Біля $6.000 виплачено на висилку допомоги родинам ув'язнених дисидентів, а приблизно других $9,000 на покриття коштів подорожі і на допомогу звільнених дисидентів.

В 1980 р. УНСоюз погодився, спільно з Українським Інститутом при Гарварді, фінансувати приготовлення до друку матеріялів про штучний голод в Україні у 30 тих роках, щоб у той спосіб відзначити 50 ту річницю цього Українського Голокосту. У роках 1980 і 1981 виплачено на це видання суму 19,500.

МАЙНО УНСОЮЗУ

Готівка

УНСоюз мав на кінець грудня 1981 р. 11 банкових конт, в яких була ульокована готівка в сумі $321,151. Союзівка тримає оперативні фонди у двох чекових контах, „Свобода" в одному, два конта має УНСоюз в Канаді, два в українських щадницях.

Гіпотечні позички

З кінцем 1981 р. була інвестована в перших гіпотечних позичках сума $3,120,218 або 6.7% всього майна, з чого $2,638,436. припадало на 102 позички в Америці та $481,782 на 17 позичок в Канаді.

Протягом чотирьох минулих років уділено гіпотичних позичок на суму $2,218,102 і в тім самім часі сплачено позичок на суму $2,216,652. В загальному, сума гіпотечних позичок збільшилася на $1,450. Чотири останні позички на будинках в Бронксі, Н.Й., власники яких з огляду на раптовий занепад даної дільниці їх відреклися, були списані до втрати, про що є мова у розділі про інвестиційні виплати.

Гіпотечні позички уділяється членам на відотковій стопі на ½% нижчий від тієї, яку побирають інші місцеві американські, чи канадські, фінансові установи в даній місцевості. Сума позички не може бути більша як 2/3 оціненої вартости реальности. Реченець сплати позички в 1981 р. зменшено до 3 або 5 літ, залежно від позичкової суми.

Бонди

Приблизно 71% всього майна нашої установи ульоковані у вартісних паперах, книжкова вартість яких виносила з кінцем 1981 р. суму $32,982,390. За чотири звітові роки інвестиції в бондах зросли на $4,030,539. Окрема табеля цього звіту виказує назви компаній та суму бондів, в яких майно інвестоване. У державних бондах інвестовано 8% бондів, в урядових аґенціях 17.4% та 74.6% в компаніях публічної ужитковости, як електрівні, газівні і т.п. Статистика їх дозріття виявляє, що 4,3% дозріють до року часу, 8.1% від 2 до 3 років, 8.7% за 4 до 5 років, 29.5% від 5 до 10 років, та 49.4% від 10 років вгору. В році 1978 закуплено 24 бонди на загальну суму $2,763,400 відсоткова стопа яких вагалася поміж 8¾ і 9⅜. Рік пізніше, в 1979 р., інвестовано в бондах суму $2,473,639, а їх відсоткова стопа виносила від 8⅜% до 12⅛%. В 1980 р. відсотки закуплених 27 нових бондів вже приносили від 11¼% до 15⅝% і їх закуплено на загальну суму $4,628,051. Відсоткова стопа закуплених в 1981 р. бондів була рекордово висока і вагалася від 11½% до 17.85%. Канадські бонди приносили від 12½% до 16.25%.

З огляду на непевну економічну ситуацію та на зріст інфляції, при закупі бондів бралося до уваги такі бонди, реченець дозріття яких припадав до 10 років.

Бонди американських фірм є постійно передержувані на опікунчім конті банку Комершел Траст Ко. в Джерзі Сиґі. Канадські бонди, видані державою чи провінціями Канади, передержує Забезпеченевий Уряд в Оттаві. Всі бонди, за винятком одного, точно платять призначені відсотки. Бонд поїздової компанії Морріс і Ессекс, яку перебрала лінія Ірі-Лякаванна та опісля сама збанкротувала, не приносить відсотків. Урядова аґенція Кон-рейл перебрала поїздову лінію Ірі-Лякаванна і має вже за короткий час сплатити всіх власників вартісних паперів. Тому ціна цих бондів на біржі була з кінцем 1981 року дуже висока.

У звітовому часі ми старалися кожного року продавати низьковідсоткові бонди та за одержану суму набували бонди, які приносять нам навіть вп'ятеро вищі відсотки. Ця велика різниця у сумі відсотків не тільки покриває втрату при продажу бондів, але також дасть до часу, коли низьковідсоткові бонди мали дозріти, деякий зиск. У міжчасі ми наші гроші ульокували на вищих відсотках.

Уділи

УНСоюз є власником трьох уділів, закуплених ще в 1971 р., а саме: 19,327 уділів Колоніял Гай Ілд Секюрітіс (т.зв. мючуел фандс) з книжковою вартістю $186,222 1981 р. принесли $17,488 дивиденди, або 9.39%.

Інших 20,000 уділів з книжковою вартістю $400,000 компанії Гамілтон Інвестмент Траст не приносять відсотків від 1977 р. Маємо також 50 уділів фірми Меріл Лінч, Пірс, Феннер і Сміт, з книжковою вартістю $1,400.

Позички на підклад грамот

Ці позички за час чотирьох років зросли на $202,214, або на 38%, та осягнули суму $732,967. З огляду на високі відсотки від усіх родів позичок, позички на підклад грамот, за які начислюємо від 4-5.6%, залежно від того, яку відсоткову стопу встановлено у грамоті, є надзвичайно популярні і атрактивні. Тому багато членів затягають позички на свої грамоти.

Реальності

На кінець 1981 р. УНСоюз був власником тільки одної реальности, Союзівки, книжкова вартість якої була $625,601. Будинок при 81-83 Ґренд стріт в Джерзі Сиґі, де колись приміщувалася наша Головна Канцелярія, продано в 1981 р. за суму $180,000 зі зиском $151,570. В 1980 р. продано реальність при 500 схід 11-та вулиця в Ню Йорку за ціну $50,000, та 77-79 Ґренд стріт в Джерзі Сиґі, за ціну $48,000 Зиск при продажу обидвох реальностей дав суму $45,237.

Друкарські машини

Книжкова вартість друкарських машин на кінець 1981 р. була $202,725 та за чотири роки збільшилася на суму $69,721. В 1978 р. закуплено малу друкарську машину коштом $13,027. Рік пізніше набуто компюторські машини фірми Адресоґраф за суму $30,618. Придбано машину для адресовання газет коштом $4,885 та електричний ніж до крайння паперу і машину до виробу плит за суму $5,484.00. У 1980 р. набуто друкарську офсетну машину до друку книжок коштом $27,057.50 та новий викликувач за $1.565.

В останньому 1981 році прийшлося заступити два найстарші компютори до складання матеріялу новими машинами за ціну $25,619 та набути новий апарат до викликування компюторських лент за ціну $3,700. Показалося, що компюторські машини для складання матеріялів по 5 роках ужиття постійно псувалися і їх направа була настільки коштовна, що не випалчувалося їх дальше держати в ужиттю. Кошти цих машин дали загальну суму $29,319.

Електронічні машини

Книжкова вартість цих машин на кінець 1981 р. виносила суму $27,690. Праці Фінансового Відділу Головна Канцелярію виконує на двох електронічних машинах фірми Борровс типу Л 9000 і Е 5000. Рекордовий Відділ уживає машини фірми ІБМ, які є майже замортизовані.

Позичка для Корпорації Дому УНСоюзу

Ця позичка виносила від 1978 р. по 1981 р. включно суму $8,000,000 або понад 17% всього майна. Від неї УНСоюз в роках 1978, 1979 і 1980 одержував 3%, а в 1981 р. 4%.

Авторське право

В 1979 р. закуплено від мистців Едварда Козака і його синів Яремн і Юрія проєкти дванадцяти різдвяних карток за суму $4,800, які по використуванню списуємо.

Реасумуючи, треба ствердити, що від початку 1978 р. по кінець 1981 р. майно УНСоюзу зросло на $4,375,411 або на понад 10%, та виносило симу $46,600,862. За роки 1974-77 майно зросло було на 8:8%. Збільшено інвестиції в готівці на $35,594, в бондах і уділах на $4,082,812, в гіпотечних позичках на $1,450 в членських позичках на $202,214, в друкарських і електронічних машинах на $78,030 та в авторськім праві на $2,400. Зменшено тільки інвестицій в реальностях на $27,088.
та в авторськім праві на $2,400.

Пересічні відсотки усіх родів інвестицій були в роках:

р. 1977 — 5.22 %
1978 — 5.40 %
1979 — 5.54 %
1980 — 6.00 %
1981 — 6.80 %

Відсоткове відношення признаного майна до стану заборгованости є надальше дуже задовільне, а саме:

р. 1978 — 134.70
1979 — 134.92
1980 — 135.02
1981 — 137.01

Смертність наших членів у відношенні до статистично передбаченої смертности у звітовому часі була:

р. 1977 — 52.51
1978 — 55.36
1979 — 55.36
1980 — 51.61
1981 — 48.52

Наші зобов'язання

За минулі чотири роки фонди забезпеченеві збільшилися на суму $4,264,110 і осягнули суму $45,676,613. Фонди Братські впали на суму $29,135 і їх загальна сума виносила $227,946. Фонд Сирітський зріс на $63,267 і виносив суму $272,473. Фонд Захисту також зріс на суму $40,669 та осягнув суму $337,607, а Фонд Наглої Потреби виказав суму $86,223 і також збільшився на $36,501.

У процентному відношенню 98% всього майна належить до Забезпеченевих Фондів, а тільки 2% майна всім іншим 4 фондам.

Союзівка

Прибутки з готелярського підприємства дали за 4 роки суму $1,368,830. За попередні чотири роки, 1974-77 ці прибутки виносили $1,082,827. Зі звишкою цін на харчі та інфляцією всіх інших коштів ми були змушені підносити на кілька відсотків оплату за кімнати. З продажу напитків в пересічному ми одержували по $82,000 річно.
Прибутки крамниці в пересічному виказували суму $37,893

Загальні прибутки річно зростали, почавши від суми $473,836 у 1978 р. до суми $564,124 у 1981р.

Загальні видатки також зростали. За чотири роки сума видатків виносила $2,108,302, в пересічному по $527,075 річно. Найбільший зріст коштів виказали: харчі, електрика, газ та олива, і податки від нерухомости. Кошти харчів в 1978 р. по 1981 р. зросли на $18,968 або на 23%; кошти електрики, газу і оливи на $15,118, або на 31%; податки від нерухомости на $10,502, або на 49%. Впродовж 4 років видано на капітальний ремонт суму $63,137, а на нове устаткування дальших $55,758. Постійно приходилося поправляти дороги, паркувальні площі, тенісові корти, зміняти рури для водопроводу та інше. Відновлювано лазнички, змінювано килими, куповано нове кімнатне устаткування.

ЗВІТ КОПОРАЦІЇ ДОМУ УНСОЮЗУ

Одиноким прибутком корпорації є чинші з винайму приміщень, яких одержано за 4 роки у висоті $6,776,025. З комісового плинула ще одна сума $3,936 та на суму $67,192 одержано відсотків. Разом усі прибутки дали суму $6,848,053. За попередній чотирирічний період 1974-77 впливів було на суму $3,678,046.

Видатки корпорації поділені на оперативні, адміністраційні, та відсотки.
Оперативні видатки, до яких належать кошти електрики, газу, води, чищення, обслуга машини та міські податки, зросли від 1978 до 1981 на $174,626 або на 35%. Самі кошти електрики і газу зросли на 40%. Міські податки базовані на чиншах, збільшувалися пропорційно до вищих чиншів.
Адміністраційні видатки, в яких є включені платні та податки і забезпечення працівників, як і видатки на оголошення і комісове за винайм приміщень, вигалися поміж $106,850 в 1978 р. та $98,704 у 1981 р.
Фідсотки від позичок виносили загальну суму $3,372,966. Двом місцевим банкам виплачено суму $528,628, членам УНСоюзу за їх боргові зовов'язання суму $1,816,122, а УНСоюзові за позичку $1,028,217. Разом усіх видатків перед амортизацією було на суму $6,132,772. По доданню амортизації у висоті $1,131,002, всі видатки за чотири роки виносили суму $7,263,772, а будинок виказав недобір у висоті $415,719.

На кінець 1981 р. усі приміщення в будинку були винайняті. З огляду на великий попит за приміщенням у нашій околиці, перенесено в червні 1980 р. канцелярію „Свободи" з другого поверху на мезанін, де вже працювала друкарня, а другий поверх винайнято фірмі Меріль Лінч.

Домови винайму приміщень роблено на не більше як 5 років і вони вагаються поміж $8 - $14 за стопу у річному відношенні.

Фінансування будинку

В році 1978 корпорація сплатила дві банкові позички у висоті $1,130,000 і мала позичку від УНСоюзу у висоті $7,650,000 та членські позички на суму $6,393,800, на які видано боргові зобов'язання.

В жовтні 1979 р. усі боргові зобов'язання дозріли і одна третя членів зажадала звороту своїх ощадностей. Щоб сплатити ці позички затягнено в банку Комершел Траст позичку на суму $1,200,00 на відсотковій стопі, яку побирають банки від своїх найпевніших клієнтів. У даному часі вона виносила 11%, в березні 1980 зросла до 20%, а в грудні до 22%, в 1981 р. пересічно 18%; УНСоюз збільшив свою позичку до $8,000,000, а корпорація власними фондами сплатила других $555,100.

В січні 1980 збільшено банкову позичку до суми $1,470,000, а в 1981 р. сплачено її до $1,345,000. Позички від членів дали на кінець 1981 р. суму $3,850,600. Хоча боргові зобов'язання передбачували виплату 8% відсотків, з огляду на зріст відсоткової стопи всіх родів позичок, ми виплачували членам цю відсоткову стопу, яку банки платили за 30 місячні цертифікати. Ця відсоткова стопа вагалася від 11% до 14% у даному кварталі. Позичка УНСоюзу залишилася у висоті $8,000,000. Від неї УНСоюз побирав до 1980 3% річно, а в 1981 році 4%. Боргові зобов'язання видається на протяг одного до п'яти років і тому кожного року певна частина їх припадає до сплати, що вимагає постійної уваги і плянування.

В серпні 1981 р. корпорація започаткувала новий рід позичок, з яких могли б користати всі члени УНСоюзу, які бажають збільшити відсотки від своїх ощадностей. Впроваджено позички платні кожночасно на вимогу члена, а відсотки у висоті 9% мають додаватися до властивої суми позички. Повідомлення про ці позички розіслано до всіх власників боргових зобов'язань, секретарів Відділів, як також до трьох тисяч членів у малих місцевостях стейтів Пеннсильванія, Ню Йорк, Коннектикат. На жаль, відгук був мінімальний. Вплинуло 14 позичок на суму $33,000.

ЗВІТ КАНАДСЬКИХ ПРИБУТКІВ І ВИДАТКІВ

Окремі табелі цього звіту представляють в українській і англійській мовах прибутки і видатки в Канаді, як також майно та наші зобов'язання.

Прибутки

Чотирирічні прибутки дали загальну суму $3,793,254 та виказали зріст на $651,636, або на 20.7% у порівнянні з чотироріччям.

На жаль, сума зібраних вкладок від членів Канади виказала впадок на $119,337, або 6.5%, та дала загальну суму $1,729,461. Всі інвестиції принесли $2,032,125 з відсотків, що є на $761,124 або на 60% більша сума, як та, яку одержано за роки 1974-77. Різні інші прибутки дали суму $17,554.

Видатки

Усіх видатків канадською валютою було на суму $1,919,542, на $125,663 або на 7% більше, чим у попередному Конвенційному звіті.

Грошеві звороти зросли на $74,749 та осягнули суму $246,838. Посмертні допомоги зросли на $24,682 та дали суму $287,739. Сума виплачених вивінувальних грамот збільшилася на $52,750 і виносила $719,208. Сума дивіденди зросла на $29,105 і її виплачено у висоті $251,854.

Організаційні видатки виказали суму $247,091, що є на $7,000 більше, як в попередньому конвенційному періоді.

З огляду на нові податкові закони, які увійшли в силу в 1978 р., наша установа перестала від 1978 р. платити корпораційні податки від прибутків, але дальше платить їх від вкладок. Це значно зменшило ці видатки, бо в роках 1974-77 виплачено їх на суму $127,100. Корпораційний податок від вкладок виносив у звітному часі суму $6,364, а від приходу $6,895.

Усіх виплат на публікації, дотації, спортову акцію і на стипендії було у висоті $25,333, а це становить зріст на суму $10,191 або на 67%.

Слід звернути увагу на факт, що майже ввесь тягар адміністарції майном та членськими справами спадає на членів в Америці. Адміністративні видатки канадських членів виплачується на 95% тільки в американській валюті. Всі кошти Конвенцій, річних нарад Головного Уряду і багато виїздів в терен покривається американською валютою. Тому, що видатки в Канаді є мінімальні, тим самим майно канадських членів скоріше зростає.

Майно канадських членів виносило на кінець 1981 р. суму $6,991,923 та зросло за чотири роки на $1,873,711 або на 36.6%.

НАША КУЛЬТУРНА І БРАТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ

В 1978 р. „Свобода" обходила своє 85 річчя, а рік пізніше УНСоюз відмічував цю знаменну дату. По різних місцевостях Окружні Комітети і ціле наше членство відзначували ці річниці спеціяльними імпрезами. В Ню Йорку з рамени Головного Екзекутивного Комітету відбувся в Готелі Рузвелт святочний бенкет, почесним гостем якого був письменник Улас Самчук, автор книжки про УНСоюз „Слідами Піонерів", яка вийшла з друку саме в тому часі. У видавництві „Свобода" появилися ще три книжки, а саме: І) В травні 1981 р. д-ра Луки Луцева „Література й Життя"; 2) Збірка коротких оповідань Люби Коленської під назвою „Дзеркала" в липні 1981 р. та 3) збірка споминів проф. Володимира Барагури „Калиновий міст", яка є вже в переплетні.

В травні 1980 р. Головний Уряд УНСоюзу розглядав на своїм річнім засіданню пропозицію замовлення у студії Славка Новицького двох фільмів. По довгій дискусії рішено уповноважити п. Новицького виготовити один 15 мінутовий фільм про користі забезпечення в УНСоюзі для використання його в організаційній праці в терені; та другий фільм довжини до 30 хвилин про укр. еміграцію та її здобутки в Америці. Цей другий фільм є призначений в першій мірі для американського глядача та тих українців, які відійшли від української громади і загубилися в амер. морі. Завданням цього фільму є запізнати американський загал, а передусім молодше покоління через телевізійні передачі з українцями в Америці. Кошти цих двох фільмів мали виносити суму $112,500. Обидва фільми будуть готові до висвітлення під час Конвенції. В часі збирання матеріялів до цього другого фільму, сфільмовано багато матеріялу, який можна буде колись використати для української верзії подібного фільму. Цей матеріял закуплено за ціну $8,600. При виготовленню фільму показалося, що багато корисного і цікавого матеріялу не вміститься у запланованих 30-тьох хвилинах фільму. Тому рішено виготовити два окремі 30-хвилинні фільми. Кожний з них ножна буде висвітлювати окремо, або разом. Додатковий кошт другої частини фільму виносить суму $23,500.

У вересні 1980 р. почато переговори з представниками Фонду Катедр Українознавства в Гарварді про спільне фінансування наукової книжки про великий штучний голод 30-тих років в Україні. В 1983 р. українська спільнота відзначуватиме 50-ту річницю цього українського Голокосту і Екзекутива УНСоюзу уважала, що наша установа повинна дати вклад для документування цеї страшної трагедії в історії українського народу. Тоді зобов'язався приготовити до друку книжку Марко Царинник з Торонта. По кількох місяцях Український Гарвардський Інститут рішив передати приготування такої публікації відомому науковцеві, проф. Робертові Конквестові, з Інституту Гувера у Стемфордському Університеті. Д-р Конквест є знаним спеціялістом та дослідником доби Сталіна в Совєтському Союзі. Йому до помочі заанґажовано молодого науковця Джеймса Мейса, який призбирує різні матеріяли до цієї книжки. Фінансове зобов'язання УНСоюзу було до суми $72,000, з чого вже виплачено на сьогоднішний день $27,000. Фінансова піддержка УНСоюзу для цього проєкту уможливила Укр. Гарвардському Інститутові взятися до приготовлення такої публікації, для якої сам Інститут не мав у даному часі потрібних фондів.

Для відзначення 1000-ліття хрищення України заплянововано доповнити, усучаснити та видати окремою відбиткою розділ про релігію і Церкви з англомовної Енциклопедії Українознавства. Цією працею займуться д-р Василь Маркусь та проф. Іван Куровицький.

Ведуться переговори з Міннесотським Університом для виготовлення індексу „Свободи". Такий проєкт є надзвичайно коштовний, але знавці твердять, що індекс „Свободи" буде дуже корисний для науковців і що його закупить багато бібліотек, університетських і публічних, і тим самим деякі кошти нам повернуться. Початкуюча праця над індексом пічнеться ще цього року.

Перший том англомовної Енциклопедії Українознавства, виданий у роках 1963 і 1970 двома накладами 7,500 примірників, уже майже розпродано. Цього року замовлено у Видавництві Торонтонського Університету чергових 2,000 примірників третього накладу коштом $36,327. Тут слід відмітити, що кошти передруку третього видання за 12 літ зросли на 130.5% за один примірник.

УНСоюз не раз брав на себе спонзорство музичних виступів, як двох укр. опер та різних культурних імпрез, за які не піднімалася б інша, менша, чи фінансово слабша установа. І так, знову в листопаді, 1981 р. УНСоюз запрезентував своїм членам великої Нюйоркської Метрополії концерт української оперної музики у виконанні 90-членного Укр. Канадського Оперного Хору під диригентурою маестра Влодимира Колесника, з участю чотирьох солістів: Ганни Колесник, Вікторії Масник, Богдан Чаплинський і Леонід Скірка та Американської Симфонічної Оркестри. Концерт відбувся в престижевій залі Карнегі Гол при виликій участі глядачів, які прибули на цю рідкісну імпрезу з далеких місцевостей Пеннсильванії, Ню Йорку і Коннектикат, багато з них спеціяльними автобусами, щоб почути рідну музику у виконанні українських співаків-артистів. Багато хористів — це наші члени з Канади, які гордилися тим, що виступали з рамени УНСоюзу перед так вибагливою публікою метрополії Ню Йорку.

У попередній частині звіту, в поясненні до частини видатків з Фондів Братських, є згадка, що найбільший зріст виплат був в сумі дотацій і стипендій. Загальна сума виплачених стипендій зросла на 155%. Коли в 1978 р. видано їх на суму $16,650, то в 1981 р. уділено стипендій вже на суму $42,432. З огляду на постійний зріст коштів студій, студенти мусять шукати за фінансовою допомогою і завданням нашої установи є давати в першу чергу фінансову піддержку тим, які її найбільше потребують. З наших стипендій скористало протягом чотирьох років 527 студентів, яким уділено $112,882 як незворотні стипендії.

УНСоюз збільшив у звітовому часі також фінансову піддержку для багатьох укр. установ та організацій, діяльність яких може проявлятися тільки завдяки допомозі багатьох одиниць та пожертв від фінансових установ. І так за роки 1978-81 85 різних церков, громадських, молодечих, наукових, культурних і виховних установ і організацій в Америці та в Канаді одержали фінансову піддержку на свою діяльність в загальній сумі $112,969. Годі згадувати тут про кожну акцію, яку УНСоюз фінансово піддержував. Найсильнішою мовою говорять цифри. Вони виказують, що за чотири роки з Фондів Братських виплачено понад $360,000 у формі допомог, дотацій, стипендій та пожертв.

На річних нарадах Головного Уряду в травні 1979 р. рішено, щоби для пожвавлення братської діяльности і зміцнення вузлів, які об'єднують усіх українців, влаштувати екскурсії-прогулянки кораблями, і т.п. товариські відпочинкові розваги.

В травні 1980 перша група союзовців відбула спільну однотижневу подорож кораблем „Роттердам" до острова Нассав на Карібському морі. На черговий рік відбулися прогульки двома кораблями, „Роттердам" і „Волєдам", кожна з них на інший протяг часу. Чистий дохід з цих прогулянок у висоті майже $3,000 приділени на Стипендійний Фонд УНСоюзу.

Кожнорічно в часі закінчення шкільного року, під час ґрадуаційних церемоній і матуральних святкувань, УНСоюз уділював відміннникам Шкіл Українознавства по 25.00 спеціяльної нагороди за їх добрі осяги в українознавчих предметах. Таких нагород видано:

в 1978 р.	72	на суму		$1,800
в 1979 р.	86	"	"	2,150
в 1980 р.	75	"	"	1,750
в 1981 р.	56	"	"	1,400

Разом уділено 289 нагород на суму $7,100.
Чеки вручали студентам члени Головного Уряду і Управ Окружних Комітетів.

ФІНАНСОВИЙ ЗВІТ ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА"

Статистика „Свободи" за станом з 31 грудня, 1981 р. виявляє, що її передплачують такі категорії читачів:
1. Члени УНСоюзу - чоловіки; їх передплата є включена у членських вкладках, як слідує:

8,777 членів платять по 7.80 річно, разом			$68,460.60
2 " " по 6.00	"	"	12.00
307 " " по 3.60	"	"	1,105.20

Разом 9,086 членів платять з вкладками передплату $69,577.80
З того секретарі Відділів одержують 10.5% винагороди $7,305.67
Залишається передплата в сумі $62,272.13

2. Жінки і молодь - члени УНСоюзу:
3,055 членів платять річну передплату у висоті $7.80 .... $23,829.00
3. Передплатники - не члени:
1,569 у висоті $40.00 річно 62,760.00
4. Кольпортаж
181 примірників 5,574.00
Разом - річна передплата „Свободи" $154,435.13
5. Передплата „Укр. Тижневика" -
5.620 по $5.00 річно 28,100.00
Разом — річна передплата „Свободи" і „Укр. Тижневика" $182,535.13

В 1981 році передплатники „Свободи" і „Укр. Тижневика" - члени, жінки, молодь і чоловіки вплатили річну передплату на загальну суму $114,201. Ця сума могла покрити тільки 12.4% всіх річних видатків. Прийшлося УНСоюзові знову, як від багатьох років жертвенно піддержати видання „Свободи" і „Укр. Тижневика" додатковими фондами у висоті $423,000. На жаль, ця фінансова піддержка Союзу дуже поважно зростатиме, якщо не знайдемо на цій Конвенції спільної розв'язки для цієї проблеми. Про зріст коштів і їх причину є мова під видатками.

За чотири роки члени-передплатники вплатили за „Свободу" і „Укр. Тижневик" приблизно $460,000, але для покриття дефіциту УНСоюз доплатив других $1,369,000; або в пересічному по $342,250 річно, що дає по додаткових $21. - від кожного передплатника „Свободи" та по $15. - від передплатника „Укр. Тижневика". Тим самим, передплата „Свободи" мусіла б виносити по $28.80 (або $30.-) а передплата „Укр. Тижневика" по $20.00 на рік.

У загальній сумі видатків „Свободи" і „Укр. Тижневика" не є включені кошти медичного забезпечення працівників, ані кошти їх пенсійного фонду, які вповні покриває УНСоюз. Також видавництво не платить чиншів за свої приміщення, ані за винайм машин, на яких виконуються праці друкарні.

Коли б взяти до уваги виключно кошти забезпечення працівників та їх пенсійного фонду, ці видатки збільшили б річний дефіцит на додаткових приблизно $74,000, що піднесло б річну передплату „Свободи" на $5.00 до $35.00, та „Укр. Тижневика" на $3.00 до 23.00.

З продажу книжок вплівала сума в пересічному $15,700, а з оголошень приблизно по $125,000 річно. Ці суми з року на рік не вагалися. З друкарських робіт одержано за чотири роки $334,661. В 1980 р. сума цих впливів майже подвоїлася, з $62,768 у 1979 р. зросла до $122,932 у 1980 р. тому, що протягом 8 місяців 1980 р. на машинах „Свободи" друкувався тижневик „Новий Американець". Друк тієї публікації відбувався у нас ще три місяці 1981 р. і тому вплиbи друкарні виказали суму $97,545.

На наші Альманахи читачі „Свободи" дуже добре відгукнулися, спеціяльно в останніх двох роках, 1980 і 1981 р. В 1980 р вплинула сума $28,775, а в 1981 р. помад $43,000, що вказує на це, що майже 4,000 читачів заплатили $8.00 належности в 1980 р. та майже 5,500 в 1981 р.

В 1979 р. підвищено передплату діточого журналу „Веселка" з $4.00 до $5.00 для членів, та на $8.00 з $5.00 для нечленів. На жаль, число передплат „Веселки" постійно впадає і доходить вже до тільки 1,000 примірників.

В 1977 р. у редакції працювало 7 осіб, з того одна особа не на повний час. З кінцем 1981 р. редакційний склад „Свободи" і „Укр. Тижневика" складався з 10 осіб, з яких одна особа працює тільки два дні в тижні. Платні редакції за чотири роки дали загальну суму $403,168, та з року на рік постійно зростали. В 1979 р. зросли платні на 7%, у 1980 р на 14% та у 1981 р. на 19%.

Число працівників друкарні й адміністрації „Свободи" виносило в 1981 р. 24 особи, на одну особу більше, чим в 1977 р. Їх платні за чотири роки дали суму $1,004,430. Підвишка у їх платнях виносила 9% у 1979 р., 15% у 1980 та 8% у 1981 р. Виплати додатковим кореспондентам за 4 роки виказали зріст на 82%.

Найбільший зріст видатків був за поштову пересилку. Порівнюючи поштові виплати з 1978 р. у висоті $99,790, з виплатами у 1981 р., вачимо, що вони збільшилися на 90%. Але, вже від початку 1982 р. Поштовий Уряд зарядив нову підвишку на 105% за пересилку газет другою клясою для неприбуткових установ, таких як наша. Тим самим, видатки за пересилку, які в 1981 р. виносили суму $189,577, виноситимуть в 1982 р. вже $388,000. Для перегляду коштів пересилки за останніх 5 років подаю тут кошти одної чотири-сторінкової „Свободи" тиражем 15,000 примірників:

В році	1977 -	коштувало	$224.06	
"	1978 -	"	267.58	зріст на 19% за 1 рік
"	1979 -	"	455.94	" " 103% за 2 "
"	1980 -	"	503.10	" " 124% за 3 "
"	1981 -	"	606.93	" " 171% за 4 "
в році	1982	коштуватиме	1,286,32	" " 474% за 5 літ.

За пять років оплати за пересилку одноденного випуску „Свободи" збільшилися на 474%.

Кошти паперу і матеріялів також зростали, але не до тієї міри що пошта. Тут для прикладу подаю кошт паперу одного 4-сторінкового видання „Свободи", знову тиражем 15,000 примірників:

в році	1977	коштувало	$159.06	
"	1978	"	172.45	зріст на 8% за 1 рік
"	1979	"	182.05	" " 14% " 2 "
"	1980	"	199.89	" " 26% " 3 "
"	1981	"	233.13	" " 46% " 4 "

На підставі нових коштів пересилки та заповідженої нової підвишки цін на газетний папір знаємо, що видатки видавництва в 1982 р. зростуть на яких $250,000 і тим самим доплата УНСоюзу в цім році виноситиме не $423,000 як в 1981 р., а вже $648,000.

Є три різні можливости, щоб цій ситуації частинно запобігти, а саме:
1). Піднести передплату „Свободи" для членів.

Передплата „Свободи" була усталена ще в 1956 р залишилася без змін протягом 25 років. У міжчасі, через інфляцію, ціни подвоїлися, або потроїлися, та з ними всі наші кошти видання. Повище подано зріст коштів видання.
2). Не висилати „Свободи" всім членам - чоловікам, які народилися в Укріні, а тільки тим, які собі її замовлять.

Це переведено в червні 1980 р. з „Укр. Тижневиком", який висилалося до того часу на всі адреси передплатників „Свободи", а тепер тільки тим особам, що цей тижневик запренумерують. Треба сподіватися, що число чоловіків передплатників „Свободи" могло б зменшитись до половини, приблизно 5,000 а це значно зменшило б видатки пересилки і паперу, але не до половини.
3). Видавати „Свободу" тижневиком. Багато читачів уже дістають через погану почтову доставу, кілька газет нараз, в більшості ті члени, що є дальше віддалені від нашої Головної Канцелярії.

Закінчення

На закінчення цього чотирорічного фінансового звіту стверджую, що всі резолюції 29-ої Конвенції та чергових трьох річних нарад Головного Уряду, які відносилися до фінансових справ, були вповні виконані.

Крім обов'язків головного касира УНСоюзу, я у звітовому часі з рамени нашої Організації до грудня 1980 р. була касиром УККА. Також чотири роки належала до Ради Директорів Крайового Братського Союзу та була членом Екзекутиви Братського Конгресу Стейту Ню Джерзі.

На річних нарадах Головного Уряду в травні 1979 р. рішено підсилити, скріпити та пожвавити братську діяльність нашої організації. Для тієї цілі затруднено у вересні 1980 р. панну Марту Кордубу і надано їй титул керівника братської діяльности. Панна Кордуба є ґрадуанткою Бостонського коледжу з ділянки комунікації. Кілька років працювала вона літньою порою в канцелярії Союзівки та організувала там членів. Головний Екзекутивний Комітет уповажнив мене мати нагляд над її працею, що я постійно робила, присвячуючи їй щоденну увагу.

ПОГЛЯДИ ВПЕРЕД

1. Найважливіше завдання, яке стоятиме перед черговим Головним Урядом нашої установи, це повинна бути справа переорганізування та скріплення Організаційного Відділу. Наша установа дуже вдячна всім відданим довголітним секретарям за їх постійну та довголітню працю в організуванні нових членів. Але, вимогою теперішнього часу є також, щоб вони були добре вишколені спеціяльно ті, які перебирають обов'язки відходячих секретарів, а без відповідного вишколу вони ніколи не зможуть мати добрих організаційних осягів.

2. Впарі із сильною організаційною сіткою, спираючоюся на секретарях та інших членах Управ Відділів, нам конечно розпочати організування членів фаховими організаторами. Переглядаючи організаційні успіхи різних братських установ, можна дуже легко ствердити, що тільки ті організації ростуть в членстві і сумі забезпечення, які мають вишколений штаб людей, модерний організаційний апарат та найбільш популярні роди забезпечення. Заанґажування та добрий вишкіл таки організаторів є дуже коштовний, але ми не повинні цього боятися, бо наша організація має сильну фінансову базу і є тепер в силі приділити на це відповідні фонди. Перші кроки в цім напрямі вже пороблено і треба нам йти вперед.

3. Уважаю, що злука нашого Союзу з Українським Братським Союзом принесе тільки користь цілій українській громаді. Нова організація об'єднає більший гурт активістів, а сильна організація зможе поборювати кожночасні вимоги забезпеченевих урядів, які не все діють на користь братських організацій. Заощаджені поважні адміністраційні кошти можна буде приділювати для розвитку культурної, видавничої та іншої братської діяльности.

4. Через збіг обставин уступаючий Головний Екзекутивний Комітет, не міг здійснити плянів для побудови приміщень для старших віком членів на Союзівці, що нова Екзекутива повинна якнайскорше виконати. Інфляція зменшується і є надія, що відсоткова стопа пічне впадати, що дасть кращі можливості на побудову таких приміщень.

5. Нова дивідендова схема вже випрацьована і від чергового року можна буде впроваджувати її в життя. Вона є більш справедлива для довголітніх членів, які заслужили собі на більшу дивіденду, та для тих, що платять вищі вкладки.

6. Цей збір делегатів на 30-ту Конвенцію розглядатиме пропозицію встановлення фундації для піддержки і плекання української культури. Уважаю, що Конвенція повинна уповноважити новообраний Екзекутивний Комітет випрацювати детальні пляни такої фундації та передати їх на остаточне схвалення Головному Урядові на його перших нарадах.

За два роки, в 1984-му році, наш Український Народний Союз відзначатиме 90-річчя свого існування та своєї праці і своїх досягнень у виконуванні тих завдань та у змаганні до тих цілей, для яких він був створений: об'єднати всіх українців в Америці і в Канаді, щоб спільними силами допомагати собі самим та своєму українському народові. Тільки той, хто не знає УНСоюзу та його історії і його завдань, може обмежувати ці завдання до „асекурації". Український Народний Союз дав початок усьому нашому зорганізованому життю в Новому Світі. Всією своєю активністю, своїми періодичними і книговими публікаціями українською і англійською мовами, часто своєю ініціятивою та своєю моральною і фінансовою підтримкою всіх акцій і заходів для збереження нашої етнічної субстанції, для виховування в українському дусі нових поколінь, для нашого безперервного духово-культурного зв'язку з нашим українським народом та постійною допомогою тому народові в його змаганнях наш Український Народний Союз оправдано здобув собі горду назву української заморської твердині. Нашим священим обов'язком є цю назву зберегти і закріпити продовжуванням усіх добрих діл наших попередників та розгортанням і збагачуванням їх новими починами і новими вартостями.

ANNUAL STATEMENT OF UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC. 1981

ASSETS:

* Bonds	$32,984,296
* Common stocks	226,897
Mortgage loans on real estate	3,120,218
Certificate loans and liens	732,967
Cash on hand and on deposit	321,151
Other invested assets	8,000,000
Accident and health premiums due and unpaid	2,927
Life insurance premiums and annuity consideration deffered and uncollected	119,076
Investment income due and accrued	842,992
TOTAL:	$46,350,527

** Assets are valued according to statutory requirements and the basis of Valuations prescribed by the National Association of Insurance Commissioners in the book "Valuations of Securities":*

LIABILITIES, SPECIAL RESERVES AND UNASSIGNED FUNDS

Aggregate reserve for life certificates and contracts	$30,754,303
Aggregate reserve for accident and health certificates	16,301
Orphan's Fund liability	155,638
Supplementary contracts without life contingencies	12,564

Certificate and contract claims:

Life	$304,004
Accident and health	—
Provisions for refunds payable in following calendar year — estimated amounts:	
Apportioned for payment to December 31, 1982	590,000
Premiums and annuity considerations received in advance less $ none discount; including $22,412 accident and health premiums	698,425
Commissions to fieldworkers due or accrued	112,933
General expenses due or accrued	222,024
Taxes, licenses and fees due or accrued	21,932
Net adjustment in assets & liabilities due to foreign exchange rate	583,390
Unearned investment income	96
Amount with held or retained by Society as agent or trustee	3,480
Liability for benefits for employees and fieldworkers if not included above	21,608
Printing plant expenses due and unpaid	33,916
Mandatory Securities Valuations Reserve	410,660
Unexpired subscriptions to Official Publication	44,795
TOTAL liabilities	$33,986,075
Unassigned funds	12,364,452
TOTAL:	$46,350,527

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

Valuation Exhibit at December 31, 1981

Total admitted assets	$46,350,527
Liabilities & Unassigned Funds:	
Reserve for life certificates	$30,754,303
Reserve for ADD certificates	16,301
Claim & accrued liabilities	3,215,471
Total liabilities:	$33,986,075
Margin of safety to certificate holders	12,364,452
Total:	$46,350,527
The ratio of admitted assets to total liabilities at December 31, 1981 was	137.1%
The ratio of interest earned on all funds during the year 1981 was	6.80%

(Signed by)

GEORGE SCHAUMANN, MAAA
CPS ACTUARIES
(Counsulting Actuaries)

JOHN O. FLIS
Supreme President

ULANA M. DIACHUK
Supreme Treasurer

До
ВШ Членів УНС - Передплатників „Свободи"

Грудень, 1982

Вельмишановні Члени - Передплатники!

Делегати 30-ої Конвенції УНСоюзу схвалили підвищити ціну передплати „Свободи" для членів УНСоюзу із $7.80 на $15.00 річно, беручи під увагу значно збільшені видатки Видавництва на поштові оплати, газетний папір та інші кошти.

Схвалена 30-ою Конвенцією підвишка передплати входить в силу від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности квартальних, піврічних чи річних вкладок. Значить, Ваші вкладки, які включають передплату „Свободи", платні від 1-го січня 1983 року, або від чергової дати платности на квартальних, піврічних чи річних ставках після 1-го січня 1983 року, будуть збільшені на $7.20 у річному відношенні; $3.60 піврічно, $1.80 квартально та 60 центів місячно.

Така сама підвишка передплати "Свободи" зобов'язує і всіх тих членів УНС, які платять цю передплату окремо від своїх вкладок, висилаючи їх прямо до адміністрації „Свободи".

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНС

Нові ціни передплати для членів:
$15.00 річно, $7.50 піврічно, $3.75 квартально, $1.25 місячно.

ПРИБУТКИ

	1978	1979	1980	1981	Разом
Членські вкладки	$3,079,946.53	$3,031,949.83	$2,942,404.06	$3,023,817.5	$12,078,118.00
Відсотки від:					
Позички для УНКорп. Дому УНСоюзу	237,043.75	100,000.00	228,750.00	385,000.00	950,793.95
Уділів	8,655.61	10,895.12	17,278.24	15,645.33	52,474.30
Банкових конт	1,842.49	9,823.64	2,100.16	6,386.38	20,152.67
Бондів	1,759,200.86	1,968,156.58	2,162,940.56	2,433,119.94	8,323,417.93
Позичок на грамотах	20,795.20	20,433.50	22,300.97	25,188.58	88,718.25
Гіпотечних позичок	198,921.57	185,725.53	192,252.65	270,172.42	847,072.17
Разом:	$ 2,226,459.48	$ 2,295,034.37	$2,625,622.58	$3,135,512.64	$10,282,629.07
Прибутки книгарні й друкарні	635,876.18	730,893.25	859,180.51	921,728.43	3,147,678.37
Прибутки Союзівки	480,101.38	499,136.66	527,379.01	569,856.60	2,076,473.65
Чинш від реальностей	31,511.17	31,248.35	23,011.50	961.00	86,732.02
Амортизація і зиск при продажі інвестицій:					
Піднесено вартість бондів	3,758.16	3,804.99	5,717.66	8,597.18	21,877.99
Зиск при продажі бондів	1.385.11	982.87	402.05	1,125.00	3,895.03
Зиск при продажі нерухомостей	—	—	45,236.76	151,570.00	196,806.76
Разом:	$ 5.143.27	$ 4,787.86	$51,356.47	$161,292.18	$222,579.78
Різні прибутки:					
Пожертви до Братських Фондів	—	123.40	30,554.86	35,016.14	65,694.40
Перенос до Сирітського Фонду посм. виплат і дозрілих вивінувальних грамот	9.000.00	5,395.84	8,516.66	3,212.50	26,125.00
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	14,634.73	5.702.51	12.355.53	6,340.83	39,033.60
З продажі книжок (Енциклопедія)	14,540.33	14,563.11	15,764.89	13,792.47	58,660.80
Стипендійна Фундація ім. Й. Волка	87,075.15	1,000.00		—	88,075.15
Разом:	$ 125,250.21	$26,784.86	$67,191.94	$58,361.94	$277,588.95
Разом звороти:					
Посмертних запомог за реасекурацію	15,809.00	17,078.00	6,741.00	—	39,628.00
Вкладки за реасекурацію	—	178.00	188.00	160.00	526.00
Разом:	$ 15,809.00	17,256.00	$6,929.00		
Загальні прибутки:	$ 6,600,097.22	$ 6,637,091.18	$7,103,075.07	$7,871,690.37	$28,211,953.84

ВИДАТКИ:

	1978	1979	1980	1981	Разом
Виплачено членам:					
Грошеві звороти	$285,974.62	$287,217.45	$351,529.11	$466,784.26	$1,391,505.44
Посмертні запомоги	783,349.34	792,745.87	764,193.20	759,592.04	3,099,880.45
Подвійне забезпечення від випадку	8,500.00	4,500.00	18,000.00	4,000.00	35,000.00
Акцидентове забезпечення	22,500.00	15.000.00	25,000.00	10,000.00	72,500.00
Забезп. для дітей, яких родичі померли	4.199.03	4.076.77	4,044.33	3,913.11	16,233.24
Дозрілі вивінувальні грамоти	905.998.33	970.640.42	863,785.85	896,388.63	3,636,813.23
Дивіденда	509.259.99	527.636.53	530,790.51	578,556.67	2,146,243.70
Сирітські виплати	1.000.00	12.959.57	2,833.34	2,297.92	19,090.83
Відсотки за сирітські виплати	101.83	2.922.55	773.16	862.38	4,659.92
Відсотки від посмертних виплат				1,229.66	1,229.66
Разом:	$ 2.520.883.14	$ 2.617.699.16	$2,560,949.50	$2,723,624.67	$10,423,156.47
Інвестиційні виплати і амортизація:					
Амортизація авторське право	—	—	1,200.00	1,200.00	2,400.00
Втрати на гіпотечних позичках	16.140.67	44.583.30	—	—	60,723.97
Відсотки від закуплених бондів	11,531.01	15.079.50	16,639.07	25,499.48	68,749.06
Банкова оплата за опіку над бондами	5.783.22	6.084.66	6,200.00	3,345.22	21,413.10
Амортизація бондів	7.684.07	7.787.51	7.770.24	6,694.65	29,936.47
Обниження вартости друкарських і елек. машин	13.147.60	12.167.98	12,992.30	13,746.41	52,054.29
Обниження вартости реальностей	15.688.35	15.990.62	16,231.74	16,041.06	63,951.77
Втрати при продажі бондів	15.720.89	7.369.26	19,328.95	113,098.72	155,517.82
Інвестиційні виплати — загальні	532.00	25.00	25.00	110.00	642.00
Оплати за канадські чеки	140.02	(5.58)	34.29	400.79	569.52
Разом	$ 86.367.83	$ 109.082.25	$80,371.59	$180,136.33	$455,958.00
„Свобода" за орган	$343,200.00	$407,700.00	$ 451,030.45	$484,762.10	$1,686,692.55
Виплати друкарні й книгарні	635,512.24	730,950.78	858,873.050	919.667.25	3,145,003.77
Виплати Союзівки	456,022.22	513.494.32	505,506.16	560,782.14	2,035,804.84
Виплати на реальностях	43,520.26	38,058.53	32,145.89	7,148.84	120,873.52
Кошти головних союзових засідань:					
Кошти 29-ої Конвенції	322.473.78	15.163.00	33.65	—	337,670.43
Річні Засідання Головного Уряду	8.833.23	29.474.38	35,845.19	34,962.89	109,115.69
Кошти контролі	6,586.02	6,625.90	8,277.32	7,601.55	29,090.79
Разом:	$ 337,893.03	$ 51.263.28	$44,156.16	42,564.44	$475,876.91
Організаційні видатки:					
Оголошення і публікації	26,912.70	18.388.57	91,330.84	57,767.00	194,399.11
Лікарські бадання нових членів	3,849.20	3,440.60	2,799.04	2,545.57	12,634.41
Винагороди відділових організаторів	73,085.00	57,360.45	53,729.45	55,766.50	239,941.40
Винагороди обласних організаторів	13,835.01	43,998.85	24,942.32	16,499.96	99,276.14
Винагороди предсідників і касирів	1,945.50	1,555,00	2,919.00	2,362.35	8,781.85
Звороти коштів секретарям	290.756.62	298,514.82	306,193.00	314,614.90	1,210,079.34
Винагорода головного лікаря	750.00	2,250.00	1,500.00	1,500.00	6,000.00
Кошти подорожей обл. організаторів	18,945.54	22,631.77	14,812.03	11,197.30	67,586.64
Кошти окружних зборів	3,359.14	6,282.95	10,206.34	5,299.54	25,147.97
Разом:	$ 433,438.71	$ 454,423.01	$508,432.02	$467,553.12	$1,863,846.86
Платні, податки і забезпечення:					
Шпитальне забезпечення	26,574.88	30,716.48	33,899.31	38,432.70	129,623.37
Пенсійний фонд	104,796.20	63,228.60	100,073.40	114,602.60	382,700.80
Групове забезпечення	10,452.28	9,491.17	11,810.81	10,171.89	41,926.15
Забезпечення від випадку під час праці	6,501.00	6,852.00	9,644.00	12,354.78	35,351.78
Платні екзекутивних урядовців	91,333.40	97,962.00	106,750.00	115,999.98	412,045.38
Платні працівників	279,358.92	296.656.18	322,838.74	368,141.85	1,266,995.69
Федеральні і стейтові податки — соціяльне забезпечення і безробіття	31,639.41	36,918.21	39,681.29	$2,420,850.24	151,289.08
Канадські домініяльні і провінційні податки, соціяльне забез. і безробіття	124.15	285.00	498.84	10.00	917.99
Разом	$ 550.780.24	$ 542.109.64	$625,196.39	$702,763.97	
Канцелярійні виплати:					
Книжки і друки	774.71	1,136.20	1,659.45	808.61	4,378.97
Машини і устаткування	1,830.21	7,431.32	5,942.18	2,206.74	17,410.45
Загальні видатки	9.926.32	14.639.33	15,882.39	23,821.58	64,269.62
Забезпечення	11.665.59	3.708.57	13,492.14	2,361.43	31,227,73
Винайм і опіка машин	21,806.49	17.142.81	11,820.07	15,473.55	66,242.92
Відділові прибори	5.455.44	478.70		2,842.00	8,776.14
Виготовлення дивіденди	5.484.60	5.456.14	5,330.98	6,909.65	23,181.37
Друки і прибори	35.534.07	32.139.23	32,215.18	48,601.71	148,490.19
Поштові оплати	15,538.58	16.931.00	16,774.53	26,466.08	75,710.19
Телефон	13,010.82	13,393.24	13,556.65	17,953.09	57,913.80
Разом	$ 121.026.83	$ 112.456.54	$116,673.57	$147,444.44	$497,601.38
Різні виплати:					
Статистичні кошти актюарія	11,522.31	9.951.90	25,605.15	33,787.28	80,866.64
Кошти правні			350.00	1,500.00	1,850.00
Канадські корпораційні видатки від вкладок і прибутків	38.431.68	(24.353.85)	(3,343.55)	2,525.45	13,259.73
Вкладки до Братських Конґресів	2.140.44	2.166.47	2,262.72	2,311.05	8.880.68
Оплати до забезпеченевих урядів	17.350.65	14.721.66	2,891.84	12,626.78	47,590.93
Вкладки за реасекурацію	12,036.24	12.943.93	12,564.97	11,229.39	48,774.53
Податки від гіпотечних реальностей	1.202.30	7.499.24	(1,200.80)	1,729.56	9,230.30
Загальні кошти подорожей	33.767.75	31.121.16	27,899.70	36,568.02	129,356.63
Виплати канадської канцелярії	2,986.37	1.826.40	1,996.43	3,349.43	10.158.63
Разом	$ 119.437.74	$ 55.876.91	$69,026.46	$105,626.96	$349,968.07
Дотації, допомоги і публікації:					
Спортова акція	3.510.31	4.499.31	5,956.58	6,893.79	20,859.99
Запомога членам	24,130.00	22.530.00	20,830.00	19,375.00	86,865.00
Дотації церквам, науковим установам організаціям	14.053.57	23.025.00	34,359.55	41,530.80	112,968.92
Стипендії	16.650.00	22.550.00	31,250.00	42,432.00	112.882.00
Пожертви з Фонду Наглої Потреби	3.828.33	10.459.07	41.63	1,002.52	15,331.55
Голод 1933 р. Укр. голокост			6,000.00	6,000.00	12,000.00
Разом	$ 62.172.21	$ 83.063.38	$98,437.76	$117,234.11	$360.907.46
Загальні видатки:	$5.710.254.45	$ 5.716.178.33	$5,950,799.45	$6,459,308.37	$23,836,540.60

Українка з Арґентини...

(Продовження зі стор. 1,

щонедільної української авдиції еспанською мовою з високоякісними програмами. „Використовуємо всі ділянки, всі закутинки, — сказала гостя — де тільки можна, ширимо інформації, щоб пізнавали нас, українців, і розуміли нашу мету". І коли на початках українського поселення в Арґентині про Україну й українців мало або й нічого не знали („нас уважали поляками"), то тепер добра слава про українців розповсюдилась, преса еспаномовна приділяє їм все частіше увагу, звітує про різні події з життя українців, коментує імпрези тощо. Всіх цих успіхів вдалося досягнути, як каже М.Коваль, мабуть, і тому „що ми так дружньо працюємо". Власне це ще в часі заснування Організації — в той час Жіночої Секції при Товаристві „Відродження" — було одним із важливих завдань — затіснення товариського життя поміж членами. „Членки повинні підтримати себе взаїмно у радісних, а тим більше трудних хвилинах еміґраційного життя", і, як показало життя, цієї засади оці невтомні трудівниці дотримуються й дотепер. Її враження з перебування в ЗСА багаті, різнорідні.

Почала вона від мети свого приїзду — як делеґат від Організації Українок „Відродження" на IУ Конгрес СФУЖО. Конгрес, що пройшов організовано, діловито справив на неї велике враження, а головним чином ідейність жінок, які, крім своїх родинних обов'язків, знаходять час віддаватися й праці на народній ниві. Багатство досвіду споріднених жіночих організацій везе вона із Конґресу додому, „а досвід цей неоцінимий". Незабутнє враження справило на неї особисте знайомство з Надією Світличною і доповідь її на Конгресі про те, як живе і до чого змагається українська жінка в Україні. „Я так подивляю наших жінок в Україні, адже вони часто відрікаються від особистого життя, наражують себе на такі великі небезпеки, щоб присвятитися службі своєму народові. Ви знаєте, це дало мені великий поштовх і надхнення до завзятішої праці громадської і до виховання моїх дітей у національно-релігійному дусі". А ми дізналися від неї, що діти її і її чоловіка Богдана — пластуни, ґарно розмовляють по-українському, часто-густо беруть участь у різних імпрезах і дуже люблять читати. „Тільки у нас аж такого вибору дитячої літератури немає", тому М. Коваль везе поповнення. Вона не марнувала часу тут — походила по українських крамницях в Ню Йорку, понишпорилася на поличках і везе додому повні валізки — книжки для дітей, книжки з ділянки мистецтва й українських традицій, якими, як вона каже, „чим більше пізнаю, тим більше захоплююся".

Поставила вона й нам запитання: „У вас таке багатство книжок, чи ви це оцінюєте? Для нас бо там, в Арґентині, це справжній скарб."

Пощастило їй „заскочити" й до Канади. 6-го грудня в Торонто вона зустрінулася з членами Організації Українок Канади, „де приймали мене як рідну". Родина Філів, що приютила її, наскільки дозволив короткий час, запізнала її з життям канадських українських родин, додавши їй ще один досвід, ще одне враження до довгого списку тих, що їх так жадібно впитувала ця молода жінка.

Узагальніть свої враження від перебування в ЗСА і в Канаді, — попрохали ми. — „Чудове українське культурне багатство перевищило всі мої сподівання", — відповіла вона прегарною українською мовою. „Тут у вас — шматок України, який так хотілося б завезти до нас. Я пребагато скористалася з цієї подорожі і щиро дякую всім, хто мені допоміг здійснити мою мрію — приїхати сюди. Маю один жаль — ми вже звикли до гарячого Різдва. А мені так хотілося побачити бодай кілька сніжинок". Пообіцяли їй, що хоч залишилося лише три дні до її від'їзду, але сніг побачить. У день її від'їзду 11-го грудня покрилася земля хоч і тонким, але білим килимом. Випав перший цієї зими сніг.

Церква і громада...

(Продовження зі стор. 1)

Члени Братства колишньої 1-ої Дивізії УНА, як зайняли на бенкеті окремий цілий стіл, делеґатували на естраду своїх представників під проводом заступника голови Головної управи Романа Данилюка, який вручив Ювілятові окрему грамоту та орден, при чому підкреслив, що „на тому ордені мало золота, але багато золота залишилось у наших серцях, повних вдячности за послуги, зроблені нам Отцем Михайлом Ввриком за час перебування колишніх дивізійників у таборі полонених у Ріміні в Італії".

Чергу промовців, що їх покликував до слова д-р В. Ленцик, започаткував президент Головної Ради НТШ і голова НТШ в Америці, д-р Ярослав Падох, який звернув увагу, що НТШ, яке вшановує Ювілята, як свого дійсного члена, репрезентоване на залі цілою делеґацією, яку становлять члени керівних органів цієї найстаршої наукової установи: д-р В. Ленцик, о. д-р М. Войнар, д-р В. Калинович, ред. Антін Драган і ред. Іван Кедрин. Д-р Падох висловив подяку, що приявним роздано 38-сторінкову брошуру о.д-ра Михайла Ваврика п.н. „Історичний нарис чернечого життя Василіянських манастирів на Бойківщині" і по змісті тієї брошури, наведеній там бібліографії та короткому виказі інших творів Ювілята — де пропущено його студії над архівними матеріялами Ватикану до історії УКЦеркви — можна мати уявлення про вартість наукової праці і про подиву гідну роботящість о. М. Ваврика.

З черги промовляли: ред. Іван Кедрин (спомин про зустріч у Римі), Осип Голинський (нарис активної допомоги о. Михайла членам І Дивізії в Ріміні), Уляна Любович-Старосольська (від Об'єднання українських письменників „Слово"), інж. Заяць (від „гантерівців" з подякою за патріотичні проповіді в церкві св.Івана в Гантері), д-р Роман Барановський (особистий приятель), врешті протоігумен Ю. Катрій, який переплітав свою промову низкою жартів. Наприкінці, як і на початку, промовляв ще о. парох ігумен о. П. Пащак, дякуючи всім за приявність, а на самому кінці зворушливу промову виголосив сам Ювілят. Він дякував перш за все своїм покійним батькам, які його самого і його брата Василя скерували на службу Богові та просив, якщо Йому Господь дозволить дожити, бути приявним за два роки на подібному відзначенні 50-річчя священичого стану його брата Василя, який тепер хворий у лікарні і тому не міг бути приявним. Закінчив бенкет о.д-р Себастіян Сабо, заінтонувавши молитву „Достойно єсть..."

Все те святкування відбулодя, як правильно зауважив один з приявних, на „академічному рівні", у достойному тоні і змісті, сплітаючи гармонійно проблеми Церкви і науки, яким відданий о. проф. д-р М. Ваврик.

Заснували Товариство Українських Бандуристів

В останніх роках кобзарський рух зпопуляризували по всіх закутках вільного світу. Школи гри на бандурі та молодечі ансамблі бандуристів почали появлятись і рости, де тільки співуча українська душа появлялася. Число учасників кобзарських курсів і таборів в 1980-81 роках було понад 700 на ЗСА і Канаду. Зацікавлення в нашому історичному, національному інструменті проявилось не тільки в українців, але навіть серед чужинців, які захоплені милозвучною чарівною бандурою.

Тому 22-25 липня 1982 року на оселі „Діброва" коло Дітройту, з ініціятиви представника капелі ім. Тараса Шевченка Віктора Китастого, відбувся перший з'їзд інструкторів Канади і ЗСА. Взяли участь 25 молодих ентузіястичних та ідейних інструкторів, метою яких було спільно обговорити деякі цілі і проблеми кобзарського кружка. Відтак було вирішено створити координаційну організацію для співпраці кобзарських осередків і заходами цієї основуючої групи було зорганізовано Товариство Українських Бандуристів.

Ціль Товариства — плекати кобзарське мистецтво й українську музику. Завдання Товариства - втримувати зв'язки з групами і поодинокими бандуристами, допомагати організовувати семінари, курси гри на бандурі, курси інструкторів і видавати їм свідоцтва, підтримувати зв'язки з іншими музичними установами, підтримувати видання відповідних матеріялів-підручників, журналу, інформувати спільноту про бандуру і кобзарське мистецтво, відповідно підтримувати кобзарські групи, бути самовистачальними щодо музичних інструментів й інших матеріялів, установити центральну бібліотеку і архів для загального вжитку членів, заохочувати виступи різного роду, особливо сольові, та послідвно робити звукозаписи існуючих кобзарів для архіву.

На Основуючих зборах були присутні бандуристи з Ню Йорку, Торонто, Сейнт Кетеринсу, Сиракюз, Вінніпегу, Дітройту, Клівленду, Колюмбусу, Ню Джерзі, Віндзору.

На Зборах вибрано статутову комісію в складі: Ліза Лукашенко, Леся Саведчук, Віктор Китастий, Василь Косик, Михайло Сердюк і Ліда Чорна. Ця комісія випрацювала тимчасовий статут, який був прийнятий Зборами.

До Управи Товариства Українських Бандуристів були вибрані: Леся Саведчук, голова, Ліда Чорна і Наталка Павловська - писарі, Люда Шанта, скарбник, Зірка Джус, мистецький координатор, Уляна Клюфас, координатор ресурсів, Віктор Китастий, представник Капелі ім. Тараса Шевченка.

Віримо, що українські бандуристи і громадяни поцікавляться Товариством Українських Бандуристів, будуть вступати в його члени і співпрацювати з ним, щоб зорганізовано ширити славу про нашу бандуру і про нашу українську пісню.

За дальшими інформаціями слід звертатися на адресу: Society of Ukrainian Bandurists, c/o Lydia Czorny - secretary, 84-82 164th St., Jamaica, NY 11432.

Уляна Клюфас і Ліда Чорна

Зустріч колишніх учнів Берхтесґаденської гімназії

„Тремтить блакитна далечінь..." (пісня пл. куреня „Гірські Орли")

Найкращою формою віднови добрих взаємин є і буде товариська зустріч з добре підготованою програмою, яка, звичайно, закінчується спільною трапезою, при якій можна наладнати й спірні питання українського життя чи обмінятись думками.

У цьому дописі згадка про торонтонську зустріч колишніх учнів гімназії в переселенчому таборі ім. П. Орлика, що містився поблизу чудового альпійського містечка Берхтесґаден.

Попередні зустрічі, ініціятором і промотором яких була і є Оля Гладишовська-Савчук, відбулися на Союзівці, в Клівленді біля Олбані, Н.Й. Зустріч в Торонто була щодо кількости учасників і програми дуже успішною.

Цікаво відмітити, що двотрирічне перебування у таборі біля Мюнхену у Карлсфельді, а відтак у Берхтесґадені, з'єднало нас якимось таємничим вузлом, і, не зважаючи на те, що проминуло вже 35 років, всі ми, учні гімназії, — „юні, молоді, і перед нами світить золоте сонце". У тому спаянні відіграв найбільшу ролю Пласт, бо одночасно з наукою ми фізично рвалися до висот, у мандри на горду родину „Ватцманів", щоб зірвати квітку „адельвайс".

З часів навчання у берхтесґаденській гімназії найбільше запам'ятались „пластові вогні", про що й згадав керівник бенкету Ераст Гоцуляк, який вміло проводив спільну трапезу-бенкет і з питомим йому гумором згадував веселі безжурні неповторні дні.

До Підготовчого комітету зустрічі входили: Марта Фіцалович-Набережна, Нуся Сороківська-Ігнатович, Орися Ігнатович-Павич, Марійка Гутор-Копистянська, Володимир Ігнатович і Ераст Гоцуляк. Було понад 130 учасників. Не ображуючи нікого з членів комітету, які в міру своїх можливостей працювали, але якщо б не Нуся Ігнатович, ледве чи зустріч була б успішна. Кореспонденція, реклями, нічліги - це праця обов'язкової, скромної Нусі. Їй, очевидно, „служив" повний енергії вічно молодий, хоч скоро буде дідом, її чоловік Влодко. Нуся і Влодко, до речі, є батьками чотирьох дітей - Христі, заміжної за отцем Тарасом Дусановським, Юрія також вже жонатого, Тетянки, що довший час вчила, як і її старша сестра Христя, в найбільшій українській рідній школі ім. Ю. Липи, а тепер вчить українську мову у місті Веґревіл, поблизу Едмонтону, Альберта, і наймолодший син Андрій. В. Ігнатович виголосив на бенкеті промову, у якій згадав про спільно пережиті дні у школі.

Зустріч неофіційно почалась у п'ятницю, 1-го листопада 1982 року, в готелі „Скайлайн" поблизу торонтонського летовища. Зустріч звеличали своєю присутністю професори П. Гайда й д-р І. Тесля зі своїми дружинами.

Можна було подивляти, як зустрічались молоденькі „Калинки" з „Вовками" чи з колишніми, на жаль, „Гірськими Орлами". Радість, сміх, спів. Були заступлені солісти всіх наших визначних хорових ансамблів. З капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка — Роман Касараба, Юрій Тимченко, з хору „Думка" — Ігор Раковський з дружиною Зіною, Володимир Ігнатович з торонтонського хору „Прометей". Не згадую тут про Ігоря Гайду, який не може співати без Ґеня Пакуша. Про те добре знають колишні „Гірські Орли" зі своїм „бандуристом" Славком Базюком.

У суботу вранці в тому ж готелі почалася офіційна зустріч. Відкрила її Марта Набережна. Хвилиною мовчанки вшановано колишніх учителів й учнів, які відійшли у вічність. Коротке слово мав абсольвент гімназії з 1947 року Іван Кузів, який підкреслив важливість зустрічів, і про ту „кузню юних душ", якою була гімназія в таборі ім Пилипа Орлика.

З професорів промовляв д-р Іван Тесля, який згадав про деякі хвилини, пережиті з учнями, і докладніше зупинився над проблемою української мови в Канаді. Він подав статистичні дані про вживання української мови, про можливості її розвитку, та про збереження української ідентичности.

На бенкеті мав слово-привіт о. М. Ґошуляк, колишній завзятий футболіст, що часто мусів ходити до директора, покійного вже проф. В. Радзикевича з проханням, щоб дозволив деяким учням грати копаного м'яча.

Надзвичайно милувало присутніх своїм співом тріо „Волошки" з Ошави, в якому співає доня отця Романа й Марти Набережних. На особливу увагу заслуговує виступ Нелі Пашковської, яка на гітарі заграла пісню-думу про берхтесґаденську гімназію.

На закінчення зустрічі коротким словом попрощала всіх присутніх до наступної зустрічі її ентузіяст і промотор Оля Савчук. На мелодію „Вітай весно..." присутні проспівали пісню, яку склав Ераст Гоцуляк про берхтесґаденську гімназію. Відтак танці, розмови і при великому колі, як колись при ватрі, проспівали „Ніч вже йде...".

В неділю вранці, у Свято-Миколаївській церкві о. митрат Іван Сиротинський, парох церкви, з отцем крилошаниним Романом Набережним у намірені присутніх на зустрічі відслужили Святу Літургію. Вдумливу, багату на порівняння зі Святого Письма проповідь виголосив о. Набережний.

Роз'їхались додому, до щоденної, буденної праці і час від часу згадуємо відбуту зустріч, табір Орлик і „берхтесґаденську" гімназію.

Родина „ватцманів", як і 35 років тому стоїть досьогодні і, напевно, „діти" докучають батькам „ватцманам" частими питаннями, де поділися ті веселі співучі юні українці. „Батько „Ватцман" на хвилях вітру передає привіт і потішає Чорногору піснею „З нами Бог... Ніч вже йде „Але скоро зійде сонце. Не...су...муй...".

І.К.

У глибокому смутку ділимося сумною вісткою, що дня 6-го січня 1983 р. в Фініксвілл, Па., по тяжкій недузі відійшов у Вічність

бл. п.

ПЕТРО ФУКА

народжений 28-го червня 1912 р. в Веремені, пов. Лісько.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 10-го січня 1983 р. з похоронного заведення Делвін-Розмос, до католицької церкви свв. апп. Петра і Павла і по БОЖЕСТВЕННІЙ ЛІТУРГІЇ Тлінні Останки похоронено на парафіяльному цвинтарі у Фініксвілл, Па.

В глибокому смутку:
дружина — КАТЕРИНА
брат — ІВАН з родиною
брат — ПАВЛО з родиною
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Україні і Польщі

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього відійшов від нас по довгій і тяжкій недузі наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ШВАҐЕР І СВАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР САЛУК

народжений 29 березня 1911 р. в Радимні.

Цією дорогою висловлюємо нашу подяку усім нашим Рідним, Приятелям і Знайомим, які вшанували Його пам'ять своєю участю в похоронних відправах.

Сердечно дякуємо за пожертви на Служби Божі, на будівельний фонд Собору Святої Родини і Пресвятої Трійці.

Наше щире спасибі Всечеснішим Отцям: Шавелеві і Лончині за відслуження похоронних відправ, а о. Лончині щира подяка за прощальне слово біля домовини у похоронному заведенні.

Окрема подяка нашим дорогим П. Книшам, Бігунам, Базаркам і сусідам Деґенам, що у тяжких хвилинах спішили з потіхою.

Щира подяка Зірці Стефанюк за терапію.

Дружина — ІРИНА ТАРЧАНИН-САЛУК
Дочка — КВІТКА ПАЩИН з мужем БОГДАНОМ, з дітьми МІКОЮ і ЛЕСИКОМ
Шваґри:
ДОЗЬО ТАРЧАНИН з дружиною ОЛЕЮ
ЗДЗІСЛАВ ФЛІҐЕЛЬ дружиною НУСЕЮ
Шваґерка — МАРІЯ ТАРЧАНИН
Племінниці:
ЗЕНЯ КУНАШ з мужем ІГОРЕМ і дітьми
ЛІДА КАРМАЗИН з дітьми
ДАРЦЯ РАКОВСЬКА з мужем РОМАНОМ і дітьми
Племінник — ЮРІЙ ФЛІҐЕЛЬ з дружиною СИНДІ і дітьми
Свати — ЄВГЕН і МАРІЯ ПАЩИН з дітьми і внуками

Ділимося болючою вісткою з нашими Приятелями і Знайомими, що 2-го грудня 1982 р., несподівано відійшов від нас у Вічність, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН І БРАТ

бл. п. інж. хемік

ЛЕОНІД ШУМЕЙКО

народжений 1936 р. у с. Високопілля на Харківщині.

ПОХОРОН відбувся 6-го грудня 1982 р. з катедри Покрови у Саутсфілді, Миш., на цвинтарі Еверґрін, Дітройт, Миш.

Висловлюємо щиру подяку о. Несторові Столярчукові і Катедральному Хорові під дир. Петра Китастого за їхній труд у відправленні Панихид і похорону. Дякуємо всім Рідним, Приятелям і Знайомом за їхню участь в похоронних відправах, за вислови співчуття, за молитви та за відпровадження Покійного на Вічний Спочинок.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ в НЕДІЛЮ, 16-го СІЧНЯ 1983 р. буде відправлена

ПАНАХИДА

в КАТЕДРІ СВ. ПОКРОВИ.

В глибокому смутку:
дружина — ХРИСТИНА
син — ПАВЛУСЬ
доні — ВІРА і ТАНЯ
мати — АННА
сестра — РАЯ з родиною

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що у вівторок, 11-го січня 1983 р., відійшов у Вічність наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

СВ. П.

СТЕПАН СТЕЦИК

народжений 14-го серпня 1903 р. в Соснові, пов. Підгайці, довголітній учитель в Україні та на еміґрації.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 14-го січня 1983 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН — в суботу, 15-го січня 1983 р., о год. 9:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
дружина — МАРІЯ
сини:
АДРІЯН з дружиною ЛІДІЄЮ
ВОЛОДИМИР
ІГОР
внуки:
ОЛЕГ з дружиною ЗІНЕЮ та з дітьми СОФІЙКОЮ І ОЛЕСЕМ
МАРКІЯН з дружиною НАТАШЕЮ і донею ЛАРИСОЮ
АДРІЯН
Ближча і дальша Родина

Замість квітів, ласкаво просимо складати датки на Фонд Катедр Українознавства в Гарвардському Університеті.

Інститут...

(Продовження зі стор. 2)

високою оцінкою українських молодечих аматорів-дипломатів, які заганяли в кут большевицьких представників Йоффе і „самого" Троцького та відважно торгувалися за справи Холмщини і Східної Галичини з професійними видатними німецькими й австрійськими дипломатами. Це великий твір, що його не може поминути ні один дослідник нашої новітньої історії, і сьогодні треба би писати про Берестейський мир цілком інакше.

Після появи отих 4-ох томів протоколів Берестейської мирової конференції — Інститут В. Липинського видав книгу „Станислав Кричевський" — (736 стор.) „Листи Дмитра Дорошенка до В. Липинського (494 стор.), „Листи Осипа Назарука до В. Липинського" (стор. 629), у друку „Україна на переломі", появиться з початком цього року (сторінка 682).

Історична заслуга Інституту В. Липинського для української науки-це збирання архівів спадщини самого В. Липинського (одно тільки його листування з непересічними його кореспондентами займає 11,000 рукописних і машинописних сторінок), але й архівних матеріялів різних наших історичних постатей. Придбано, наприклад, архів гетьмана Павла Скоропадського включно з його ще ніде недрукованими спогадами, які мають появитися у В-ві Інституту в цьому році, — архіви й різні документи політика-кооператора Андрія Жука, історика-дипломата Дмитра Дорошенка, нащадка історичного козацького роду Миколи Кочубея, Адама Монтрезора (є там документи, які сягають ще XII сторіччя!), політика-журналіста Осипа Назарука, буковинського сенатора Романа Залозецького, Богдана Лепкого, — це безцінне для наукових дослідників джерело, бо все це видатні діячі різних областей великої Української Землі (Наддніпрянщини, Галичини, Буковини), часів української визвольної війни-революції та еміґрації 20-их років.

У пляні Інституту є головно передати українському суспільству, сучасним і грядущим нашим дослідникам, історично-літературну і архівну спадщину духового покровителя Інституту Вячеслава Липинського. Це має бути приблизно 25 томів, поділених на три групи: твори, архів і студії про Липинського.

Що особливо дивує, ба навіть імпонує у видавничій діяльності Інституту Липинського — це грошова сторінка. Відомо, що кожна українська наукова книжка, видавана у вільному світі, це дефіцитове підприємство. Коли белетристика чи спомини відомого автора можуть ще рахувати на зворот усіх чи бодай частинних коштів видання, то це не стосується категорії наукових видань, якими зацікавлене вузьке коло науковців. Грубезні книги, що їх видає Інститут Липинського — аж ніяк не призначені для широкого читача: листування Липинського з різними діячами, про яких наші люди малощо знають (або й не чули) чи його архівна спадщина. Але знайшлися такі одиниці, як відомий видавець ще з „старого краю" Дмитро Микитюк з Вінніпеґу, який ще 10 років тому передав на видавничі цілі Інституту 35,000 дол'ярів — подружжя Олександра і Марії Семененків створило зав'язок фундації сумою 65,000 долярів — малозаможний Василь Манько дарував на цю ціль 10,000 долярів — чи це не докази зрозуміння ваги української вільної науки?! У 1980 році Інститут придбав величаву посілість у Філядельфії з гарним кам'яним домом і ґрунтом довкола. Існування Інституту ім. Липинського з погляду фінансів можливе не тільки завдяки жертводавцям, але власне організаторському хистові самого Євгена Зиблікевича та адміністраційно-кольпортажевому хистові Маріяна Коця, який вміє зацікавлювати виданнями Інституту бібліотеки університетів і коледжів в Америці і поза нею.

Існування і діяльність Інституту ім. В. Липинського — це ще один доказ на правдивість цікавого явища: коли в політичній ділянці маємо ми, українці, сумні докази примітивізму, неґативізму і навіть деструктивних тенденцій, і коли ми у політичній ділянці, замість похвалитися якимись поважними успіхами, мусимо з жалем ствердити загирення деяких керівних репрезентативних установ, то в культурній ділянці ми проявили активізм і творчий конструктивізм. І власне це ніби парадоксальне явище є для нас джерелом оптимізму: коли громада має численні одиниці і цілі групи задивлені в науку, у студії, у досліди — то не може бути, щоби така громада занепала і пропала в джунглі політичних чварів. Мусить прийти протверезіння і мусить прийти відродження також в ділянці політичного конструктивізму.

Вшанували настоятеля

В неділю, 12-го грудня 1982 року, не зважаючи на першу зимову сніговію, 200 парафіян, приятелів і гостей прибули до української православної церкви Св. Вознесіння у Мейплвуді, Н.Дж., щоб гідно вшанувати свого настоятеля о. Івана Наконечного з 10-літтям його праці в цій парафії.

Хоч „супроти вічности" чи в історичному аспекті 10 років — небагато, то в житті окремої людини — це довгий і значний відтинок часу, особливо, коли ця людина починає важливий період свого життя, росту і діяльности. Якраз 10 років тому молодий щойно висвячений о. Іван із дружиною прибув до Мейплвуду на свою першу парафію.

Отець Іван Наконечний

Отець Наконечний належить уже до третього тут народженого покоління українців. Народився він біля Скрентону, Пенсильванія, де закінчив середню освіту. Високі та богословські студії закінчив у Манітобському університеті та Колеґії Св. Андрія у Вінніпеґу, Канада. Там познайомився, а згодом одружився із Мар'яною Іллюк, теж із третього покоління. Єрейське висвячення одержав 19-го листопада 1972 року.

Повний ідеалізму й посвяти, вірний Христовій науці із запалом неофіта поринув о. Іван у душпастирську працю. Під його невсипущим проводом парафія виросла під кожним оглядом і осягнула великі успіхи. Вибудовано нову гарну церкву, відновлено парафіяльний дім, але що важливіше — зактивізовано духовне й національне життя парафії. Всі прицерковні організації пожвавили свою діяльність, зросло число парафіян. Особливу увагу приділив о.Іван справі виховання і притягнення до церковного життя дітей і молоді, а теж поширенню відомостей про Українську Православну Церкву серед довкілля через особисті зв'язки та шляхом преси. Не занедбав він і старших та хворих, постійно їх відвідуючи, служачи всебічним помічником, а то й шофером. Для них присвячує він кожного року радіові святочні програми. За все це, як теж за його ревність у служінні Богові, дбайливість і тепло у відношенні до ближніх, працьовитість, ентузіязм та особистий чар втішається він великою пошаною і любов'ю не лише своїх парафіян, а й цілої громади та всіх, кому доводилося з ним зустрічатися чи співпрацювати.

На неменшу пошану й любов заслуговує і паніматка Мар'яна, що повсякчасно підтримує свого чоловіка, допомагає у кожній праці, активно включається у всебічну парафіяльну діяльність, виконує ролю секретарки й редакторки та є матір'ю двох дітей — Меланії, 5 років, і двохрічного Михася.

Тому й не дивно, що вся парафія з таким ентузіязмом підготовляла у великій таємниці своєму улюбленому настоятелеві і його родині прийняття-несподіванку з нагоди10 роковин праці на становищі настоятеля. Щойно тиждень перед прийняттям його офіційно запрошено (не можна було довше затримати таємницю, готуючи обід у парафіяльній залі), чим о. Іван був заскочений.

У день свята, після Служби Божої, яку відправив о. Наконечний, проповідь про значення священства та про сьогоднішнє святкування виголосив о. Сергій Непріль, настоятель української православної церкви Св. Тройці в Ірвінґтоні, Н.Дж. Він відслужив Молебень за здоров'я отця і паніматки Наконечних та їхньої родини. Співав парафіяльний хор під проводом Леоніда Харченка.

Потім у парафіяльній залі відбувся бенкет, приготовлений спільними зусиллями всіх парафіяльних організацій. Відкрито бенкет молитвою, яку прочитав о. Непріль. Тостмайстром був Всеволод Луцкевич, голова Парафіяльної Управи. Привіти склали — Антоніна Юрова від Сестрицтва, Олекса Богдан від Братства, Анна Худзій від Клюбу Жінок, Іван Самчук від парафіяльного хору, Данило Гулак від Відділу Української Православної Ліги і Катя Митченко від Молодшого Відділу УПЛ. Лин Шафранська передала привіт від імени д-р Гейл Волощак, голови Головної Управи УПЛ. Вітали короткими промовами: о. Михайло Кучмяк, парох української католицької церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку; о. Тарас Чубенко, настоятель української православної церкви св. Димитрія в Картереті, Н.Дж., який теж передав привіт в імені Архиєпископа Марка; Давид Гавстон, пастор методистської церкви в Мейплвуді; проф. Микола Чировський, секретар Відділу УККА в Нюарку — Ірвінґтоні, і Надія Світлична. Всі промовці підкреслювали вклад праці і заслуги о. Івана в парафії і в громаді та його особисті прикмети прикладного душпастиря. Між присутніми був теж о. Михайло Перетятко з української католицької церкви св. Івана Хрестителя, були й батьки о. Івана — Іван і Маргарита Наконечні з Тейлору, Па. В.Луцкевич вручив отцеві плякет-грамоту та подарунок від цілої парафії. Паніматці піднесено китицю рож.

На закінчення о. Іван подякував священикам, Парафіяльній управі, парафіяльним організаціям, всім парафіянам і гостям за участь у бенкеті, а теж за привіти та подарунки. Він подякував членам Комітету свята, що все так гарно приготовили в повній таємниці. Згадавши враження з-перед 10 років, він ствердив, що взаємини поміж пастором і парафіянами міцнішають з кожним роком. Кінцеву молитву прочитав о. Тарас Чубенко.

Опісля ще багато присутніх складали особисті вітання і побажання. Отець і паніматка були видимо зворушені, а парафіяни задоволені, що належно їх вшанували.

Л.Почтар

Хроніка діяльности українських громад у Фльориді

У сонячній Фльориді є пожвавлення культурно-освітньої праці серед українських поселенців, особливо в околицях Ст.Пітерсбурґу, Норт Порту й Акопки.

Найбільш рухливим є Ст. Пітерсбурґ, в якому активність продовжується на протязі всього року без перерви. Інші поселення припиняють свою активність у початках літнього сезону, а це, мабуть, тому що багато поселенців виїжджає на північ, а наплив українських туристів, що часто відвідують теплу і барвисту Фльориду, у літньому сезоні зменшується. Ст. Пітерсбурґ відмінний тим, що в ньому кількість постійних жителів кожного року збільшується, тому і громадське життя не зупиняється у літньому сезоні.

Роля церкви

Українська Церква ще від 1963 року стала фундаментом і живчиком українського життя у цьому місті.

Найважливішу працю у розвої громади виконували наші католицькі священики, що присвятили багато часу й енергії для нових поселенців у Фльориді, які якийсь час відійшли були від українства взагалі, української громадської діяльности бо не було тут.

Священики, які вклали багато праці для розвитку і пожвавлення цієї громади, це о. Ярослав Дибка, ЧНІ, який залишив по собі найкращі спомини, бо завжди підкреслював український патріотизм і був знаменитим організатором Другий священик, о. Ярослав Скроцький, своєю енерґійністю доконав того, що рідко хто відважився б. На протязі одного року—1964, за його старанням побудовано церкву, розвагову залю і дім для священика.

Знаменитими проповідниками, організаторами і патріотами, що пожвавили громадську активізацію були оо. Володимир Пелех і Остап Оришкевич. Тепер пастирську працю очолює і гуртує при церкві громаду о. Ярослав Федик.

Активність громади в минулому році

У 1982 році святкування злуки українських земель і вшанування Листопадового Зриву були дуже ефективні з численною участю всієї громади, а також на мистецькому рівні. Церковне Сестрицтво св. Ольги, Український Американський Клюб, Товариство Українських Емеритів безперервно проявляли активність на полі культурно-освітнім. У зимовому сезоні було активне навчання української мови, започатковане о.Пелехом. Товариство Св. Імени кожного тижня проводило розвагові гри, які були дуже допоміжними у сплачуванні церковних заборгувань, пов'язаних із побудовою нової залі для різнорідних громадських підприємств.

Патріярхальний рух

Ст. Пітерсбурґ має кілька ентузіястичних людей, які присвятились для справи популяризації Патріярхального руху, який з кожним днем здобуває чимраз більше працівників. Найкращим прикладом цього можуть послужити надзвичайно успішні збірки грошей на цілі Патріярхату. З нагоди відвідин о. Архимандрита Гузара в Норт Порті і Ст. Пітерсбурзі на збіркову листу тільки одної збирачки прибуло 2,000 долярів, цебто по одній тисячі у цих двох поселеннях.

Патріярхальний Рух набирає чимраз більше популярности і є вигляди, що в усіх українських поселеннях Фльориди появляться відділи, які будуть успішно працювати для цієї справи, бо Патріярхат—це справа всього українського народу.

Допомагають у розвитку Патріярхального руху відвідини громад відомими особами, які уміло вияснюють цілі Патріярхату, як, для прикладу, візита о. Архимандрита Любомира Гузара і д-ра Біди. Корисні були також насвітлювання справ що торкаються посмертних тестаментів. Це заставило людей глибше думати, із цього виринають дуже цікаві і корисні дискусії.

Маямі

Найстарше поселенням українців у Фльориді є місто Маямі. Вже у 1940 роках, відвідуючи південні стейти, була нагода побувати у Маямі. Зустрічі з українцями були частими, хоч у той час, не було ще організаційного життя, були тільки одиниці, що тужили і снували пляни, щоб дати поштовх до організованого українського життя. При кінці 1940-их років мрії наших поселенців почали здійснюватись. Сьогодні Маямі повинно гордитися своїми здобутками. Культурно-освітнє життя процвітає, а що найважливіше—партійно-політичні суперечки заникають. Прийшли вони з напливом останньої повоєнної іміґрації. Однак, люди, придивившись до партійних справ, прийшли до висновку, що минуле—це вже справа мертва, і в останніх роках партійні суперечки майже завмерли, і запанувала толерація і спокій.

Тепер Маямі гармонійно працює в користь загальної української справи, виключивши партійництво. Було б знаменито, якщо б такий стан запанував і в інших громадах українських поселенень.

Осип Біловус

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК

Ню Йорк, Н.Й. — У неділю, 16-го січня ц.р., після Служби Божої, о год. 1-ій по полудні тут в Українській Автокефальній Православній Церкві-Катедрі св. Трійці при Брум вул., відбудеться концерт колядок і щедрівок. Співатиме Катедральний хор під диригентурою Валі Наливайко. Після концерту в церковній залі буде чай та солодке. Дітям роздаватимуть подарунки.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ МОСКВИ

У тексті промови-статті Теодора Терен-Юськова про о. К.Стеценка („Свобода" з 4-го січня ц.р.) правильно текст має звучати: „...комуністична Москва... відповідає за вбивство не тільки неперевершеного Леонтовича, але і за передчасну смерть одноразового, великого нашого композитора-патріота, о. К.Стеценка". — Ред.

НЕПРАВИЛЬНЕ „О"

У дописі під заголовком „Скорбні слова на могилу св. п. Анатоля Яросевича" авторства Володимира Барагури („Свобода" ч. 7, з четверга, 13-го січня ц.р.) помилково написано в заголовку перед ім'ям Покійного "о". — Ред.